

XXIX. évfolyam

ajólí

Ara: 650 Ft

a BTFSZ lapja

Fotó: Török T.

11/7

ÚJABB HAT ÖSSZETETT BAJNOK, HÁROM MINIMÁLIS ÖSSZPONTSZÁMMAL

Az év negyedik egyéni országos bajnokságán (OREB, szeptember 3) nyolcan voltak abban a pozícióban, hogy győzelem esetén minimális helyezési pont-

N70: Éliás Vilmosné /TTE/

F70: Vass Tibor /VHS/

F85: Balla Sándor /KFK/

számmal már az ONEB előtt megszerzik az Összetett Egyéni Bajnokság aranyérmét. Közülük hárman versenyeztek eredménnyel: Éliás Vilmosné /TTE/ N70-ben, Vass Tibor /VHS/ F70-ben és Balla Sándor /KFK/ F85-ben. (Fényképeiket a TÁJFUTÓ ARCOK képgalériából vettük). A többiek „pótvizsgázhatnak” az ONEB-en, ahol a hozzájuk csatlakozó OREB bajnokokkal (N60: Hegedűs Ágnes /BEA/, F45: Vinciczai Ferenc /PVS/, F55: Balla Sándor /HSE/, F65: Bozán György /HSP/ és F75: Nyögéri Imre /KST/) együtt további 10-en nyerhetik el minimális összpontszámmal az összetett bajnoki címet. Ha valaki az MTFSZ honlapon figyeli az Összetett Bajnokság állását, láthatja, hogy F40-ben, F45-ben és F55-ben is eldőlt a bajnoki elsőség kérdése (Hajdu Martin /TTE/, Vinciczai Ferenc /PVS/ és Balla Sándor /HSE!), s az is nyilvánvaló, hogy F80-ban nem lesz összetett bajnok.

Az OREB F50-es eredményhirdetése férfi mezőnyben egyedülálló eredményt hozott: Muliter Gábor, Jankó Tamás és Vankó Péter megirigyleték klubtársaiknak az OHEB-en N50-ben nyújtott teljesítményét: ezúttal ők bérelték ki a dobogó helyeit, s szereztek 16 bajnoki pontot egyesületüknek, a HSE-nek.

EGYESÜLETI BAJNOKI PONTVERSENY

A HSE/TTE párharcban a szeptemberi két OB-n a HSE jelentős előnyt szerzett, az őket követők között nagy a harc a 3-6. helyekért. Az élcsoporthoz jelenleg (zárójelben a szeptemberben szerzett bajnoki pontok): 1. HSE 214 (48+27), 2. TTE 175 (26+23), 3. BEA 84 (25+6), 4. OSC 83 (9+10), 5. ETC 75 (14+8), 6. HER 73 (9+7), 7. PVS 72 (12+16), 8. PSE 70 (12+7), 9. PVM 57 (10+14), 10. HSP 56 (13+14) pont.

Agy

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók
Szövetségének lapja

2011. 7. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Cseresnyés Ágnes,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Nemesházi László,
Bacsó Piroska

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,

Curia u. 3. II/2.

Tel.: (06-1) 266-35-91

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök

16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugár József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente

8 alkalommal

lapzárta megjelenik

7. szám 10. 04. 10. 14.

8. szám 11. 08. 11. 18.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók

Szövetségénél,

a szerkesztőség címén.

Nyomda:

HAPPYCARD Kft.

VÁCI VÁROSI VÁGTATÁSOK

Avagy: Újjé, a Ligetben nagyszerű! és Belescaptunk a lecsóba!

Mikor kiderült, hogy a HTC rendezői az idei rövidtávú OB-t, nagyon megörültem, mert már 2006-ban is igencsak jól rendezték meg ezt a bajnokságot. Eleinte még nem tudtuk, hogy a környékükön hol találunk ehhez megfelelő terepet, de tavaly ősszel már kiderült, hogy a legnehezebb megoldást választották: jó messzire mennek a megfelelő terepért.

Gyerekkori emlékeim Vácról elég szürkés tónusúak, amíg a '80-as években fel nem szerelték a cementgyár kéményeire a fűstsűrítőket, szó szerint homogén szürke volt az egész környék. Azóta viszont előbukkant a por alól egy takaros, barokk építészeti elemekkel gazdagon megszórt nem is olyan kis város. Szerencsére a belvárosban megmaradt a régi utcaszerkezet, és a parkos részekkel kiegészülve jó terepnek ígérkezett.

A versenyközpont a tágas Dunaparttra került, ahol mindennek jutott megfelelő hely, és még az árnyék is elegendőnek bizonyult, amire a nagy melegben szükségünk is volt.

A délelőtti selejtező rajtjába menet már izeitőt kaptunk a város hangulatos utcáskáiból, de a pályák még elkerülték ezeket. A stadionból rajtolva a Hétkápolna környéki parkerdőben induló pályák hamarosan átvezettek a horgásztavak között, majd a rövidebb pályák egyből a cél felé eső nyíltabb-bokrosabb-bóztosabb terület felé vették az irányt, míg a hosszabbakban újabb tókerülő/útvonalválasztó átmene-tek következtek. Előbb-utóbb mindenki kiért a „nagy” erdőből a zegzugos ligetes részbe, amit letudva már igazi mezei futással juthattunk el a célba.

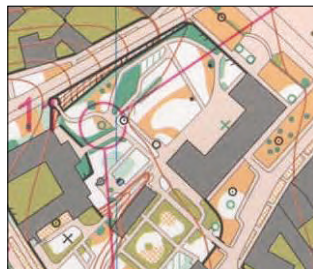
Én egy makacsabb húzódás miatt szinte csak kerékpározni és úszni

tudtam a verseny előtt, így mérsékelte esélyeim voltak az A döntőbe jutásra (F40). Ennek ellenére a 10. pontomig egészen jó tempóban, alig hibázva haladtam, ott viszont belefutottam egy komoly kódhibába (a rendezők mentségére szól, hogy csak a fejemben volt hiba), amit ugyan fél perc alatt kibogoztam, de eléggé megzavart ahhoz, hogy innentől a hátralévő pontok többségére sikerült kicsiket kevernem. Jellemző (de nem feltétlenül dicsőség), hogy a pályán négyszer sikerült Mozsárt elhagynom, így ha valaki harsány kacagást hallott volna a pályán, akkor biztos éppen ő röhögött rajtam! Ezek után persze A döntőről már szó sem lehetett, szerencsére több hellyel is lecsúsztam róla, ez mégis jobb, mint pár másodperccel lemaradni.

A selejtező után még kikísértem feleségemet a nyílt verseny rajtjához, ugyanis OB-kon szokatlan módon most erre is volt lehetőség, de a „komoly” kategóriák versenyzőit nem zavarták, mert a mezőny után negyed órával indulhattak. Az érdeklődés is igen nagy volt, hiszen több mint ötvenen indultak. A pályájuk könnyű és rövid volt, legközelebb esetleg egy nyílt technikás pályát is szívesen látnánk, vagy akár délutáni futamot is, de így is nagyon köszönjük a rendezőknek, hogy vállalták ezt a macerát a két verseny között. A későbbi OB-k rendezőinek is megfontolásra ajánlom a nyílt kategória megrendezését, ha csak fele ennyien indulnak, már akkor is hasznot hoz, nem nagyon van vele plusz munka, és nem utolsósorban szép gesztus a kísérelés, sérültek, érdeklődők felé.

A selejtező futamai utáni pár órát ki-ki passzív vagy aktív pihenéssel tölthette. Volt, aki a mocsárerdőben

A püspöki palota kertjének aprólékos részlete egy vitatott sorszám-elhelyezéssel.

-Jól látszik a szám?

-Hááát...

-Látszik a fal fekete vonala?

-Igen, az látszik.

-No és akkor menjek arra, vagy sem?

-Nem, nem, dehogyt!

fa járdákon vezető ártéri tanösvényt járta végig, a Dunában lubickolt vagy a terepbemutatóra ment ki, esetleg a Bíró Fruzi által sebtiben összehozott trail-o pályán próbálta ki magát. A hosszú kigyózó sorból ítélve az ingyen „tésztaparti” is igen népszerű volt, ilyen sorbaállást utoljára az '50-es évek jegyzetrendszere idején láthattak a váciak. Persze ha az egy nagyon kövér bácsi helyett három karcsú osztotta volna az ételt, biztosan hamarabb végzünk. Azoknak, akik a délutáni futásuk érdekében lemondtak az eredetileg beígért tészta helyett kapott pörkölről, jelentem, hogy a pörkölt nagyon finom volt, diszkréten fűszerezett, és a mennyisége sem jelentett a futásra komoly veszélyt.

Egyszer minden jónak vége szakad, így a sziesztának is, menni kellett a döntő rajtjába, igazi nagy hőségben. Egy tágas iskolaudvaron volt a rajtkarantén, ahol bemelegítésre bőségesen volt lehetőség, a szűk keresztmetszetet a vizesblokkok kapacitása jelentette, illetve volt, aki az épület mögött mögött mozgó rajt beléptetést találta meg nehezen. Aztán belescaptunk a lecsóba! Végigvágta a főtér, rögtön a

lecsősfesztivál standjai között futhattunk át, kereshettük a pontjainkat a téren vagy a környékbeli udvarokban. Utólag több beszámolóban olvashatunk a riasztóan nagy tömegről, én ezt valahogy nem éreztem, nem okozott nehézséget a kerülgetés, inkább szórakoztatott, és egyedül egy lecsősbódé által takart pont akasztott meg kicsit. Hogy a lecsősfesztivál látogatói hogyan értékelték a közöttük száguldozó örülteket, azt nem tudom, de ha legközelebb lenne hasonló egybeesés nagy létszámú városi tájfutóverseny és más népes rendezvény között, akkor érdemes lenne egy közvélemény-kutatást végezni a megítélésünkről.

A pályák ezután előbb-utóbb lekeveredtek a Duna-parti parkba, majd néhány pont után újra felmentek a püspöki palota vagy a székesegyház környékére. Volt, aki az utcákon esküvői menetet előzhetett le, de a szerencsésebbek még az esküvői albumba is bekerülhettek, amint a bazilika lépcsőjén fényképezkedő násznép előtt igyekeztek a pontjukra. A terep legkacifantosabb része talán a püspöki palota kertje volt, ott tényleg szükséges volt lassítani a térkép kibogozásához. Végül a pályák újra leérték a part menti parkba, és néhány pont után már a célban is voltunk.

Saját versenyzéssel most teljesen meg voltam elégedve, a futás jól ment, szinte semmit nem hibáztam, és a meleg sem zavart. Hazautban az egyik utcai hőmérőn 36 °C-t láttam, érdekes módon ezt a hőséget futás közben még a napos utcákon sem nagyon éreztem, szerintem nekünk futva kellemesebb dolgunk volt azoknál, akik a főtéren a lecsós kondérok között sétáltak.

Az elit kategóriák csak a mezőny végén rajtoltak, így a többség már a cél közeli átfutópontnál, vagy a befutón szurkolhatott nekik. A fiúknál az esélyes Kovács Ádám meggyőző fölényrel nyert, a

Befut a győztes: Kovács Ádám ETC

lányoknál viszont már szorosabb volt a verseny. Az átfutó ponton még Füzy Anna vezetett néhány másodperccel, a következő pontra azonban fél percet hibázott, így Kelemen Bernadett győzött. Ezzel megszakadt Lenkei Zsolt és Szerencsi Ildi idei veretlenségi sorozata, de míg Zsolt külföldi programja miatt rajthoz sem állt, addig Ildi egy ezüsttel, és a már most megszerzett összetett bajnoki címmel vigasztalhatta magát. Az eredményhirdetésen a bajnokok és helyezettek igényes egyedi érmeket vehettek át.

Mint már megszokhattuk, egy-egy verseny komoly vitákat alakíthat ki a levelező listán, most ez a verseny után csúcsosodott ki, az ott leírt témákból ragadnék ki néhányat.

Terepválasztás:

Az utóbbi években, és az előre látható néhányban az országos bajnokságok helyszínei között üdítő színfoltot jelentenek azok, amelyek korábban teljesen ismeretlen terepekre visznek el minket. Az pedig már igazi ritkaság, ha a rendezők otthonuktól több száz kilométerre lévő jó terepeket választanak. Ilyen volt néhány éve a szegediek tatai Hungária Kupája, és ez a mostani helyszínválasztás is.

A selejtező és döntő terepének jellege ugyan teljesen eltért egymástól, de mindkettő elég változatos és izgalmas volt egy OB lebonyolításához, kinek ez, kinek az tetszett jobban. A selejtező közelebb állt a hagyományos, „rejtőzködő” tájfutáshoz, és talán kevesebbet kellett

gondolkodni, taktikázni, a belvárosi döntő viszont sokkal közelebb vitte a versenyt az eredetileg kitűzött célhoz. A tizenöt éve a Park World Tour-ok kapcsán felvirágzó sprint versenyek rendezésénél ugyanis a legfőbb cél a tájfutók bemutatása volt a nagyközönségnek, hogy végre láthassák, mi is ez a sportág. Mi ugyan tudjuk, hogy ez csak egy kis szelete annak, de a kapualjak, átjárók, belső udvarok, támfalak, sövények, parkutak közötti navigálás is izgalmas tud lenni, sokan kifejezetten szeretjük a városi versenyeket.

Az ilyen futamok persze nagyon sok új problémát hoznak magukkal, elég csak a kutyákra, a zárt vagy nyitott kapukra, az esetleges tömegre vagy a járműforgalomra gondolni. Ezeket sajnos csak részben lehet kiküszöbölni, most sem sikerült mindet, azonban úgy gondolom, hogy még így is megéri. A sportágnak azért, mert láthatóvá válnak, nekünk versenyzőknek pedig azért, mert új és érdekes helyeken versenyezhetünk. Persze lehet azt kérdezni, hogy miért pont egy OB-n, de így a nézők legalább azt is látják, hogy ez nem csak korosodó urak és tébláboló leánykák sportja, hanem komoly versenysport.

Tanulságok persze vannak, pl. a kerékpárutak keresztezésére ezután biztosan jobban figyel majd minden rendező. Kell is, mert a biciklis halk, gyors, és egy esetleges ütközésnek nagyon komoly következményei lehetnek!

A térképet nézve azt látom, hogy a terep még további lehetőségeket, izgalmas részeket is rejt magában, amelyek egy részével a szervezés korábbi szakaszaiban a rendezők feltehetőleg még számoltak is. Ilyen pl. a végül nem használt piactér, amiről a honlapon kép, egy másik információs anyagban térképrészlet is volt fent. Vagy ilyen lehetett a cél fölé magasodó ferences templom és rendház udvara, esetleg a strand területe is.

Térképi jelölések:

A hozzászólásokban többször elhangzott, hogy bizonyos jelölések félrevezetőek, nem jól kiolvashatók voltak. Én ezt nem így éreztem, szerintem egy szép rajzú, igényesen javított térképpel versenyeztünk, amelyen a pályajelölések is megfelelőek voltak. Az kétségtelen, hogy a sprint térképeken egyes helyek nagyon sűrű rajzolatúak, melyeket a könnyű terep miatti nagy futósebességnél kiolvasni már nagyon nehéz, de hát ez ugyanolyan, mint az erdőben! Hiába futok tiszta erőből, ha közben nem tudom értelmezni a térképet! Ha lehet, akkor

vágtsunk, de ha az kell, akkor lassítsunk, vagy álljunk meg 1-2 pillanatra térképet nézni! Én a püspöki palota kertjében álltam meg egyszer, amivel veszítettem ugyan pár másodpercet, de rögtön nyertem is 15-20-at, mert egyből meglett a pont. Tehát az egyik feladat a pillanatnyilag jó futósebesség megválasztása, ami akár tízméterenként változhat. Egy másik jó taktika, ha tudatosan figyelünk a tiltásokra, lezárt területekre és az átjárókra, illetve a „szabad” kapualjakra. A verseny előtti családi eligazításon azt mondtam a többieknek, hogy a vastag fekete vonalak (kerítés, fal)

Öröm – Kovács Eszter BBB

és a sraffozások (tiltott, zárt terület) között keressenek utat a ponthoz. Én még a hozzászólásokban negatív példaként bemutatott térkép-részleteken is azt láttam, hogy a kifogásolt, nem jól látszó faldarab bizony ott volt, és megfelelően látszott is, a fal jelére rálógó lila szám pedig valóban nehezebben volt olvasható, de semmiképp nem keltette azt az érzetet, hogy ott átjáró lenne a falon, sőt! Lehet, hogy ennek észleléséhez lassítani kell, de hát ez a feladat egyik jelentős összetevője. Az, hogy tudjam, mikor kell lassítani, és akkor is rávegyem magam erre, ha épp nagyon jól megy a futás!

Egy másik vitatéma a tiltott, sraffozott területek ábrázolása volt. A rajtban kifüggesztett, friss útfelbontás térkép-részlete abban a minden komolyabb támpontot nélkülöző formában tényleg nem volt elég informatív, de ott nem is okozott útvonalválasztási problémákat. A komp felé vezető utca sraffozását viszont sokan a teljes utcára értelmezték, holott kb. csak az utca rajzának a felét foglalta el, ez megint az a kategória, hogy alaposabban meg kell nézni a térképet.

Lépcsőzés

A bazilika előtt: van aki fut, van aki fagyizik

Egyébként a tiltott területek értelmezése néha még a legjobbaknak is nehézséget okoz. Erre jó példa az idei VB, ahol már rajtoltak a sprint döntő résztvevői, amikor a zsűri még mindig arról tárgyalt, hogy kik indulhassanak a selejtezőn tiltott részre tévedők közül.

Tehát egy lehetséges útvonalválasztási módszer: 1. kiválasztom az első ránézésre legjobbnak tűnőt, 2. még egyszer végignézem, hogy nincs-e valami gátló tényező, 3. végignavigálok rajta. A városi sprint térképeknél a második lépésnek nagyon nagy jelentősége van, mert a pályakitűzés sajátosságai (nagy kerülők) miatt egy-egy elnézett kerítés vagy fal behozhatatlan hátrányba hozhat minket, míg az erdei versenyeken alig kell ilyen helyzetre számítani.

A térképi jelölésekről összegzésül még annyit írnék, hogy mindenki ugyanolyan térképpel, tehát egyenlő feltételekkel versenyzett, így nehéz mit kezdeni az olyan mondatokkal, hogy itt vesztettem el, vagy emiatt csúsztam vissza pár helyezéssel. A többiek miért nem? Ha már mindenképpen szidni kellene a térképet, akkor én a temp-

lomok fehér keresztjét hiányolom, csak egy van, a többi hiányzik. Ezekről ugyan nem lesz jobb a térkép – bár azért futáskor könnyebb beazonosítani az épületet – csak még szebb, sokoldalúbb, és a verseny utáni városban csámborgásnál jól jöhet. A selejtező térképéről pedig egy, a tó közepén lévő nádas foltja hiányzott nekem, ehhez viszonyítva szerettem volna bevágni egy pontra, de nem volt a térképen. A pont persze így is simán meglett, és gyanítom, hogy az a nádas az Ocád állományban azért ott lapul valahol a víz színe alatt.

A sprint jelkulcs gyenge pontja itt is előjött: a dupla szaggatott vonalas földút jele a sík lakótelepeken lehet, hogy megfelelően látszik, de erdei környezetben elég jól beleveszik a térképi tartalomba. A délelőtti térkép ligetes részén kanyargó szélesebb út alig látható az egyébként számárcsapás-szerű (egyvonalas szaggatott) ösvényekhez képest, de két éve a komlói selejtezőn is ugyanez volt a helyzet. Sajnos nekem nincs ötletem, hogy milyen jel lenne jó helyette, de hát eddig még az IOF-nek sem sikerült igazán megfelelőt kitalálnia erre.

Végezetül én csak azt mondhatom, hogy a hódmezővásárhelyiek és segítők idén is nagyon kitettek magukért, jó terepeken, jó pályákat futhattunk két jó verseny keretében. A kis híján ezer induló túlnyomó többsége pedig egészen biztosan elégedetten tért haza Vácról. Én csak arra biztatom a rendezőket, hogy folytassák tovább missziós, fehér foltokat felszámoló tevékenységüket, hiszen sok még a kihasználatlan, de talán remek lehetőségekkel bíró terep a közelükben (Baja, Szentés, Mezőhegyes), de a távolabbi vidékeken is szívesen látjuk ténylekedésüket!

Mert az nekünk is jó!

**Kovács Péter
Fotó: Török Tibor**

PONTKIHAGYÓ OB?

- POCSB 2011 -

Az még kétséges számomra, hogy továbbra is kísérleti stádiumban van-e az idehaza még gyerekméretű cipőt taposó Pontbegyűjtő Csapatbajnokság, de az már bizonyos, hogy a negyedik sorszámot húzó hódmezővásárhelyiek emberes feladvánnyal készültek kissé távol otthonuk melegétől. Az előző napi Rövidtávú OB-nak megálmodott váci környezet minden pozitív benyomásával együtt némi terhet róhatott a dél-alföldiek nyakába a másnapi bajnoksággal kapcsolatban, mert a környék, finoman szólva sem úszkál a tájfutó fellegvárnak minősülő terepek tengereiben, az alaptérképekről már nem is beszélve. Végül némi hányattatás után a Cserhátban nyugvó alsópetényi Dél-hegy kapta meg a

bevetési helyszín, hálásnak korántsem mondható feladatát. Akinek a kezébe akadt a vidék 25 évvel ezelőtti térképe, az minden bizonynyal gyorsan leszögezte magában, hogy nem egy mániákusan visszatérő utánpótlás nevelő edzőterepel bővülünk az idei évben. De még mielőtt bárki is megmártózhatott volna a bozótban, a zergeszellentő hegyoldalakban, el lettünk kényeztetve a célhelyül szolgáló horgásztóval (Cser-tó), annak infrastruktúrájával és a fenséges látvánnyal, a szemközt fenyegetően viczorító hegyvonulattal. A versenyformát is görcső alá véve, bár az elmúlt években sok kritika és előítélet érte, népszerűsége mit sem csökken. Míg két évvel ezelőtt 191, tavaly pedig 198 csapat

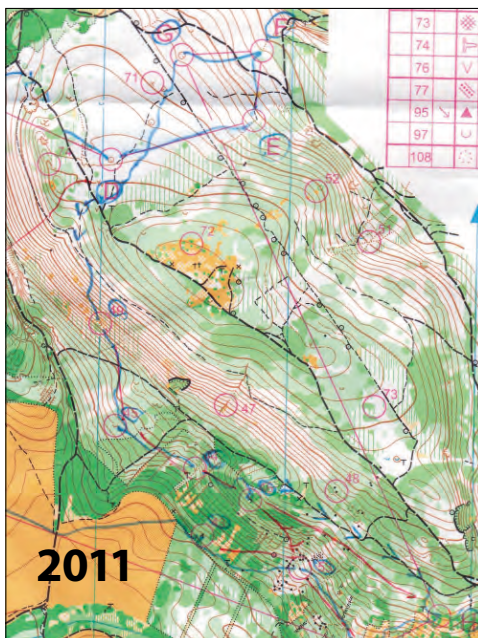
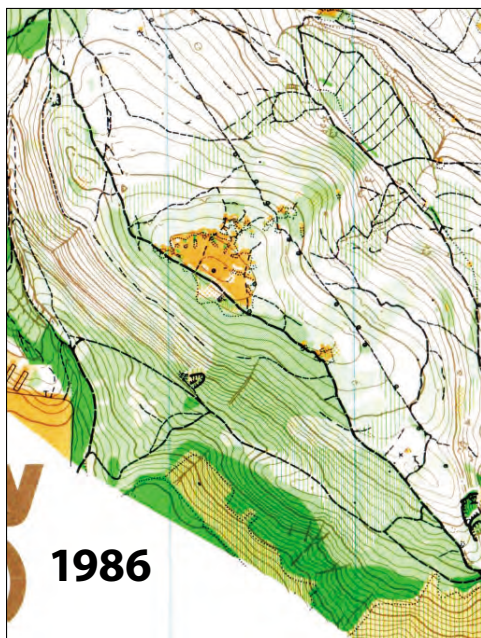
állt rajthoz, az ideit a kerek 200-as jellemezte nem számítva bele a 10db nyíltban induló csapatot. Köszönhető ez talán annak, hogy az egyéni és váltóversenyekkel ellentétben itt nehezen vázolható előre a taktika és sok improvizációs kéztséget igényel a csapattársak képességeinek ismerete mellett. A tavalyi, Mátrában elkövetett Pontbegyűjtővel ellentétben, idén a távolabbra helyezett első (kötelező) pont generált némi plusz munkát a csapatok számára, hisz ilyenkor meg lehet kockáztatni, hogy menet közben osztják szét a begyűjtendő bójákat a csapattagok, nem az íróasztal kényelmét kihasználva alapjáraton tartva a pulzusukat. És ha már a tereppel nem sikerült túl humánus síkra terelni a dolgokat, a kihelyezett frissítőpont a késő nyári kánikulában mindenképpen igazi boldogság oázist jelentett minden kivérett sporttársnak. A térkép is kapott egy nagyszerű laminálást,

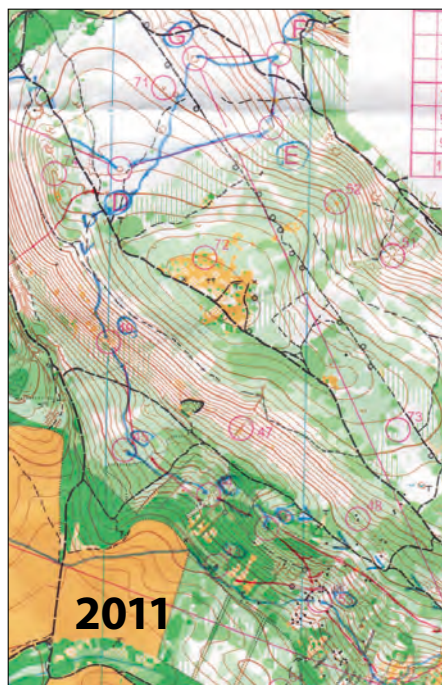
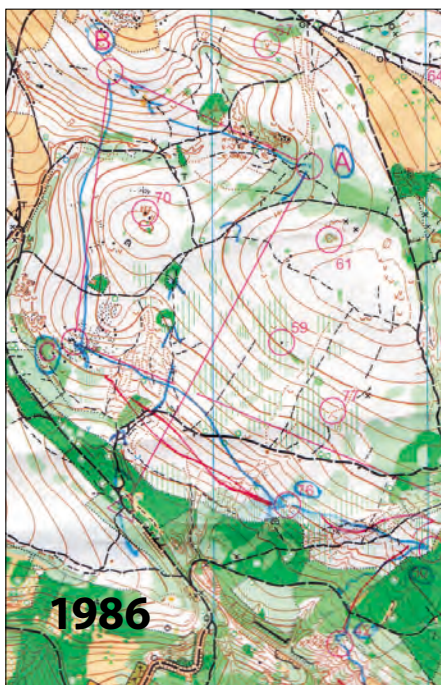
Az F21-es dobogó

VERSENYBESZÁMOLÓ

**P
O
C
S
B**

ami legalább orvosolta némileg a megszokott nejlón problémát, bár vízhatlansága ellenére nekem ezt is sikerült átátatnom. Majd kivizsgáltam magam, milyen vegyszer szivárog a pólusaimból.

A terepen látottak alapján kevés rejtélyre ad okot, hogy miért szalíngóztak olyan lassan be a csapatok a célba, hisz a hosszan elnyúló rajtoltatás mellett az előírt győztes idők se nagyon jöttek ki. Kocsik Árpi mindezek dacára is órákon át tartotta a frontot, és legalább ennyi izgalmat adva a külső (már befutott) szemlélőnek közvetítette az aktuális állásokat és mikrofon végre kapta az éppen esélyeseket és a már unalmassá váló hibapontsokat. Mert, hogy belőlük is akadt csokor számra. Több mint kétszer annyi csapat, mint a tavalyi évben. És amellett, hogy ez a játék már csak ilyen, mert a figyelmetlenség büntet, némi kellemetlenségre adhatott volna okot a rendezőknek, hogy többeknek ugyan az a kötelező pont hiányzik, de végül nem csináltak belőle problémát, hisz előre leszögezték, bármit is állít a versenyző, a szabályokat kielégítve nem olvasnak ki dobozokból. (A tavalyi VOB-on még megtették a szegediek.) Részben egyet lehet érteni a döntéssel, ámátor a rendszer hibáját teljesen kizáró ar-

ganciát sem látom éppen versenyző centrikus beállítottságnak. Ez az incidens, volt akinek valamely színű érmébe került, bár szemmel láthatólag komolyabb nézeteltérés ebből nem alakult ki.

Akik élve kikerültek az alsópetényi bozótosból, szerintem márgyőztesnek mondhatják magukat, aranyéremmel mégis inkább a PVSZK brigádja és a Tabáni Sparisok gazdagodtak. Szám szerint 3-3mal az utánpótlás kategóriákban, míg előbbi a hibadömpinget kihasználva még a felnőtt férfiak között is bajnoki címnek örülhetett. Hölgyeknél az ETC állhatott a dobogó legkiemelkedőbb csúcsára, miután a SZVSE csapata is kiejtette önmagát. Ezen felül a MOM-os felnőtt férfiak is felállhattak a dobogó valamely fokára, ahányan csak rajthoz álltak aznap, szám szerint mind a hatan, akár csak a HSE-s hölgyek N150-ben. És ha már a szenioroknál tartunk

a HSP, a HSE és a Tipo és duplázni tudott elsőséget tekintve. Már csak ezt az újrakomponált, modernizált Himnuszt kellett volna a kuka legmélyére számúzni a régi klasszikus, kellemes csengésű helyett...

Összességét tekintve egy küzdős csapatbajnokságot tudhattunk magunkénak szép környezetben, drámai fordulatokkal fűszerezve. Jövőre a játék a Balaton-felvidéken folytatódik!

Zs.I.

JÓZSA GÁBOR ORSZÁGOS BAJNOK MARATONI FUTÁSBAN

Október 2-án rendezték a 26. Spar Nemzetközi Budapest Maratont, ami egyben maratoni országos bajnokság is volt. Józsa Gábor a MAC-NS színeiben országos bajnoki címet szerzett. Gábor tájfutásban is sokszor bizonyított, többek között többszörös válogatottságával és 4 felnőtt egyéni bajnoki címével. 2009 óta csak az atlétikára koncentrált. A sok, kitartó edzőmunka mostanra érett be. Bár az elmúlt két évben nem sokat hallottunk Gáborról, én bízom benne, hogy a jövőben egyre többet fogunk (és remélem nem csak atlétikai eredmények kapcsán) találkozni a nevével! Az interjú néhol furcsa, oda nem illő válaszokat, illetve megjegyzéseket tartalmaz, elolvasását minden korosztálynak ajánlom.

Mikor kezdte el maratoni futásra készülni?

2007-ben kezdtem el a maratoni edzéseket, összesen kilenc hónapot készültem az első maratonimra, ami 2008 tavaszán, Bécsben volt. A verseny előtt több biztató edzést is csináltam, ezért ekkor a 2:18-as időt céloztam meg (Szerk.: ez az olimpiai B szint). A felkészülés két fontos lépcsője két darab 45 km tempófutásból állt, amiben az első 2:26:14-es, a másodikat 2:22:58-as maratoni részdíóvel teljesítettem. A 2:18-as cél még innen elég messzinek tűnt, de ilyen edzések után ez nem tűnt teljesen elérhetetlennek. A maratonin sajnos nem sikerült mégsem, a formaidőzítés, valamint az időjárás

sem volt ideális. A tervezett iramot fél távig tudtam tartani, onnantól belassultam. Végül 2:29:52-et futottam, így sajnos a szint teljesítése nem sikerült. (Szerk.: 2008-ban a magyarok közül senkinek nem sikerült végül megfutnia az olimpiai B szintet sem.)

A bécsi maraton után a 2009-es magyar tájfutó világbajnokságon a csapatba kerülést tűztem ki célul.

Sajnos ez nem sikerült. Tudod már, hogy mik lehetnek ennek az okai?

Úgy érzem fizikailag és technikailag is magamhoz képest jól álltam, de a legfontosabb pillanatokban nem tudtam úgy koncentrálni, ahogy azt akkor kellett volna. Több válogató versenyen is jól futottam a pálya nagy

részében, de egy-egy nagyobb, nehezen megmagyarázható hiba mindenhol becsúszott.

Ez volt a fő indok, hogy azóta nem nagyon láttunk téged tájfutó versenyen?

Természetesen a csalódottság is ott van az okok között. Fontosnak tartom elmondani, hogy nincs bennem senkihez köthető sértettség, valamint Dűdű, az akkori szövetségi kapitány munkáját nagyon értékesnek, válogatási elveit máig korrektnek tartom. Valójában, akik ismernek, tudják, hogy nagyon megviselt Michael Jackson halála. Komolyra fordítva a szót, évek óta nem tudtam eldönteni, melyik sportágra helyezzem a nagyobb hangsúlyt, a tájfutásra vagy az atlétikára. Így az edzőmunkám, valamint a versenyek, sokszor mindkettőnek a rovására mentek. Nem sikerült a kettőt tökéletesen összeegyeztetnem, emellett könnyebbnek ítéltam a felkészülést az atlétikai versenyekre, figyelembe véve az itthoni körülményeket. Skandinávia túl messze van, a Margitsziget meg túl közel.

Az elmúlt két évben melyek voltak a legjobb eredményeid atlétikában?

Három távon sikerült azóta egyéni csúcst javítanom, illetve több bajnokságon is az első hatban szerepeltem. Tavaly már ezüstérmet szereztem a maratoni országos bajnokságon 2:25:01-es idővel.

Idén maratoni országos bajnok lettél! Hogy érzed, hogy sikerült a felkészülésed?

Az augusztusi 5000 m-es országos bajnokságra való felkészülés megfelelő alapokat adott. Sajnos maga a verseny nem sikerült túl jól, de 1500 méteren az azt megelőző napon beállítottam az egyéni csúcsmat (3:58). Tudtam, hogy a sebességem a maratoni futáshoz elegendő, így a kilométergyűjtésre helyeztem

a hangsúlyt a továbbiakban. Úgy érzem a felkészülésem rendben volt, sérülés nem hátráltatott.

Mennyit edzettél erre a maratonira?

150 km-es heteket futottam, ami egy maratonistának nem ad túl sok okot a dicsekvésre. De ez napi 8-9 óra munka mellett a versenyszférában elég jó időbeosztást igényel. Szerencsére én már hozzászoktam, amennyire ehhez hozzá lehet szokni. Ezen kívül a maraton futáshoz nagyon fontos a megfelelő rápihenés, így az idevágó szakirodalmat is figyelembe vettem.

Részlet egy 2006-os edzéstervből: Hétfő

Reggel 12-ig alvás(a lényeg, hogy minden nap meglegyen a 12 óra, de hétfőn 14-et kell teljesíteni).

12h-13h: Tespedés az ágyban, figyelni arra nehegy elaludjunk.

18-19: relaxáció(4*10 perc/ 5 perc pihi), lendületesen

20-22: Tévé előtti tespedés, majd 22-től alvás (lazán, semmi erőlködés)

Kedd

Korai 10 órai kelés, 30 perc ágybanlázítás. Rövidrészta: bemelegítés: 20' földönfektetés, 10 perc szembehunyás-kinyitás, majd 10db „majdnemelalvásszindróma”, 20*5perc alvás/2 perc pihi (pörögve) 22: Egybőlel alvás gyakorlása! Maxra egyszer!

/Pelyhe Dániel szakedző írása/

Hány maratont futottál eddig életedben?

Ez volt a harmadik maratoni versenyem.

Számítottál rá, hogy idén te leszel az országos bajnok?

A mezőnyt tavalyról nagyjából ismertem, de nem számítottam rá, hogy a nálam sokkal rutinosabb maratonistákat, úgy mint Rezessy Gergőt (ötszörös maratoni bajnok), vagy Tóth Tamást (háromszoros maratoni bajnok) megverhetek. De azt is tudtam, hogy az olimpiai B szintes, Kovács Tamás nem ezen a maratonon fog futni. A bajnokságra nagyon jó formában érkeztem. A versenyt elejétől kezdve tudtam irányítani, de az elején inkább igyekeztem nyugodtan a bollyal haladni. A 17. km környékén kezdtem el finoman váltogatni az iramot, ami olyan jól sikerült, hogy a 8-10 fős csapatból már csak hárman maradtunk együtt. A budai rakparton igyekeztem len-

dületes, de még jóleső tempót futni az enyhe hátszélben. Legnagyobb meglepetésemre a 23. km-nél Tóth Tomi is leszakadt tőlünk. Ezután már csak a kenyai Kiprotich és én maradtam az élen. Ekkor éreztem először, hogy – ha ezt a tempót tartani tudom – meglehet a magyar elsőség. Innen a kenyaival futottam a 33. kilométerig nagyon jó tempóban. Itt a kenyai hirtelen tempóváltását sajnos már nem bírtam el, így innen a legnehezebb szakaszt a szeles, pesti rakpartot egyedül kellett végigfutnom. Az októberi kánikula persze engem is megviselt, de komolyabb lassulás nélkül haladtam a célig. (A napos rakparton 35fokot is mértek.) A többiekhez képest az előnyömet még növelni is tudtam és a célba érkezve megnyertem életem első felnőtt magyar országos atlétikai bajnoki címét!

Szeretném kipróbálni, hogy egy kérdésbe lehet-e belecsempészni gratulációt... Azt hiszem sikerült, így ugorhantunk is. Ki segítette a felkészülésedet?

Elsősorban atléta edzőmnek köszönhetem ezt az eredményt, Dr. Török Jánosnak, valamint tájfutó, nevelőedzőmnek, Dr. Zakariás Jánosnak.

Mikor láthatunk tájfutó versenyen újra, komoly ambíciókkal rajthoz állni?

Ez még a jövő zenéje. Idén összesen sok év kihagyás után újra indul a Törökcsapata a csapatbajnokságon felnőtt kategóriában. A szigorú válogatási kritériumoknak megfelelően sikerült a csapatba kerülőm. Személyes célom, hogy ne én legyek a csapat leggyengébb láncszeme. Na és te, mikor is térsz vissza?

Melyik sportágról is beszélünk? Viccet félretéve, nem szeretnék pályázni a valaha volt leghosszabb sérülés rekordjára, de ezt sajnos nem én döntöttem el... Sok sikert a további versenyekhez, és sérülésmentes felkészülést valamint – ebben az évben biztosan először – Boldog Karácsonyt kívánok!

Pelyhe Dániel

GÖRSÍTÁJFUTÁS FORNEBUN

Szeptember közepén került megrendezésre a világ legelső görsítájfutó versenye. Legalábbis a rendezők ezt állították. De lehet, hogy állításuk valószínű, hiszen Norvégia egyike azoknak az országoknak, ahol a görsí a leginkább elterjedt, és gyerekektől öregekig minden korosztály űzi azt. Persze nem az átlagos norvégról van itt szó, hanem azokról, akik télen sifutásban versenyeznek, akár profiként, akár csak lelkes amatőrként. És persze a tájfutók is görsíznak, egész nyáron.

Ezen a szerda délutánon a Hannele és Eivind Tonna tájfutó VB-érmes házaspár hívott minden tájfutót és érdeklődőt erre az eseményre. A helyszín a régi oslói repülőtér, Fornebu környéke volt. A környék érdekessége, hogy miután a repülőtér 13 évvel ezelőtt elköltöztették Gardermoenre, a régi reptér helyére egy egész új városrészt kezdtek építeni. Az építkezés még mindig folyamatban van. Az új városrész tervezésekor hangsúlyt fektettek a zöld övezetek és zöld folyósók kialakítására, hiszen a félsziget két öblében is természetvédelmi terület van. A félszigeten 256 madárfajt figyeltek meg és kb. 750 növényfajtát.

A versenyen két pályát tűztek ki, egy rövidet és egy hosszút. A térkép egy sprint térkép volt (lásd az előző oldalon). A terep lapossága miatt az nagyon alkalmas volt a kezdők számára. Aki pedig nem tudott görsízni, az kipróbálhatta a tájkerékpározást.

Jómagam is a tájkerékpár változatot próbáltam ki, mert görsível életemben csak kétszer próbálkoztam. Persze a tájbringa sem erős oldalam, most próbáltam ki azt először. De jól ment, nem estem le, s a térképolvasás is élvezetes volt. Mondanom sem kell, hogy a győztes Ove Sctra, aki a norvég tájfutó válogatott tagja, majdnem feleannyi idő alatt tette meg a hosszú pályát, mint én. Ő 33 percet ment a pályán, ami 6-7 km lehetett légvonalban és 11-12 km az útvonalon. Biciklizés közben megcsodáltam,

hogyan siklottak le a bátrabbak egy rövidítésen egy füves domboldalon egy aluljáróhoz, és hogyan ugrándoztak görsível holmi lépcsőkön. Persze hibázni is lehetett, és volt útvonalválasztásra is lehetőség az autómentes, parkosított terület sétányain.

Egyszóval, jó edzőverseny volt mindenkinek: úgy a tájfutó válogatottnak, mint a kezdőknek, úgy a tájfutóknak, mint a tájbringásoknak.

Persze a rendezők is élvezték a dolgot, két hétre rá új görsí-edzést rendeztek egy másik sprint térképen. Remélem, hogy az ősz folyamán, újabb edzéseken vagy versenyeken vehetünk még részt.

A versenybeszámoló norvégül (fényképekkel, térképpel és eredménylistával): <http://www.ski-o.com/2011/09/verdenspremiere-pa-fornebu/>
Fey Zs.

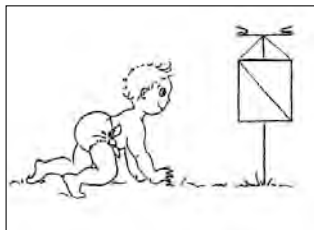
HORVÁTH T. CSABA: TÁJAK, BÓJÁK, VERSENYEK

Vaskos keménykötésű könyvet tartok a kezemben, amely a címe alapján akár a tájfutásról is szólhatna, amíg a részleteket nem tanulmányozzuk.

Azért számunkra is sok érdekességet tartalmaz.

Horváth T. Csaba: Tájak, bóják, versenyek, Az Országos Természetjáró Tájékozódási Csapatbajnokság első tíz évének története, 1998–2007, kiadó: Demeter Dél-Mezőföld Természetbarát Egyesület, Paks, 2010, 16x24cm, 536 oldal.

A könyv egy rövid bevezető (3 oldal) után az előzményeket ismerteti (3), majd egyenként a tíz év több, mint 150 versenyét értékeli (326), ezt követi az összefoglalás (8), majd a táblázatok (183).

Első ránézésre is meglepő, hogy nincsenek se képek, se térképek a kötetben. Minden versenynél ott van a rendezvény valódi vagy utólag kreált emblémája meglehetősen kis méretben, ezen kívül Koch Eszter szellemes rajzai díszítik csak a kötetet. Ezek jórészt a tíz év kezdeteinél találhatók, különböző korú tájékozódási versenyzőkkel illusztrálva az idő múlását. (mellékelten az első és a tizedik).

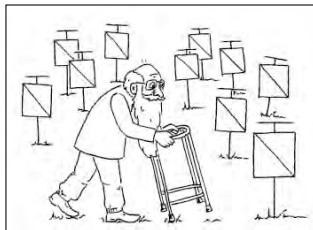
A versenyek leírása és értékelése a szerző emlékei és a(z ottani) levelező lista alapján készült, a tizedik-huszedik táján annak, aki nincs benne nyakig a dologban, kezd unalmasá válni. Én sem tudtam végigolvasni, de az mindenképp érdekes, hogy szövegesen sem esik szó a térképekről, azon kívül, hogy gyakran szid-

ják. Mivel tudható, hogy kizárólag (?) tájfutó térképeket használnak, érdekes lett volna a feltűntetés és az elemzés. Csak remélhető, hogy a leírás nem azért maradt el, mert előfordult, hogy a kiadó engedélye nélkül használtak fel térképet...

(Itt azt azért feltétlenül meg kell említeni, hogy a könyv kiadója egyben az egyetlen (?), túraversenyek céljára kiadott tájfutó térképnek is kiadója. Dénes Zoli, Hegedűs Péter és Kelemen Janó készítette megbízásukból a Bátaapáti térképet 2008-ban, és a kiadó ellenszolgáltatás nélkül leadta az 50 példányt a gyűjteménynek!)

Ha valaki nem akarja végigolvasni a terjedelmes szöveget, ott van neki a rengeteg táblázat, ezekben is minden benne van, ami csak táblázatba foglalható. Megkockáztatom, hogy itt (is) kevesebb talán több lett volna.

A kötet vaskossága ellenére nem találunk egy alapos leírást arról, hogy hogyan zajlik, milyen szabályok szerint működik egy ilyen verseny, jobbra csak a szabályok változásairól értesülünk, úgy tűnik külső olvasóra nem számított a szerző, a részt vevők meg úgys ismerik.

A történeti rész fele, másfél oldal foglalkozik az 1970 előtt történtek-

kel. A könyvnek nem célja az 1998 előtti történelem kibogozása, ezt a bevezetőben le is írja a szerző. Nekünk tájfutóknak persze hiányzik ez a rész, hiszen ez a hazai tájfutás történetének középkora (az ókor a Ripszám-féle versenyek). A szerzőnek egyébként sok forrása lehetett volna, igaz ezek a korabeli sajtón kívül jórészt tájfutó kiadványok, felsorolásuktól most eltekintek. Elírás a 7. oldalon, hogy 1970-ben tájfutó szövetség alakult volna, ennek a szervezetnek a neve mindmáig Magyar Tájékozódási Futó Szövetség. Az 1948–1970-es időszakról Asztalos György visszaemlékezéseit közli a szerző, újabb tévedésekkel (mind 8. oldal). Az első szabályzat ugyanis nem 1953-ban, hanem 1948-ban jelent meg, ráadásul a 16 oldal hivatalos szöveg mellett kétszer hat oldal nagyon izgalmas anyagot is közöl. Az első lapokon Berend Ottó írta meg a terepgyakorlatok történetét 1933-tól 1947-ig, a füzet végén pedig László Béla rádióelőadásának szövegét olvashatjuk. Sokszorosította „Rapid Bp. V. Teleki Pál utca 12.” kiadó a Magyar Vándorsport Szövetség. (Mint a címlapon látható, a Hadtörténeti Intézet és Múzeum Térképtárában is található egy példány.) Az 1 : 50 000-es térképek pedig nem fénymásolatok, hanem fotózott térképek voltak. Az, hogy a tájfutókkal némileg (?) ellenséges

a hangnem, tulajdonképpen érthető, a tájfutás felé haladók sem az úri kaszinó stílusában emlegették a turistákat, de Asztalos alábbi mondataival már semmiképp nem tudok mit kezdeni:

„Az 1970. évi szétválás után mindent elkövettem, hogy ezt a hagyományos, bontott távú, megadott menetidős versenyformát megőrizsem az utókor számára. Helyzetem nem volt könnyű: egyik oldalon a mindenféle versenyt ellenzők, a másik oldalon az engem kiátkozó elvakult tájfutók. Két tűz között kellett harcolnom...”

Már az sem egészen világos, hogy miért az utókorak és miért nem a résztvevőknek kell versenyt rendezni, de azt sehogy sem értem, hogy a tájfutók a szétválás után hogyan akadályozták bármiben is a turistákat?

Ha úgy tűnne az írásomból, hogy a tájékoztatósi versenyek ellen vagyok, az rossz látszat. Nagyon jó időtöltésnek, remek szórakozásnak tartom, ami jó levegőn szellemi megpróbáltatást is ad és a csapatverseny forma itt az összetartozást, együttműködést segíti, amit mások méregdrága tréningeken gyakorolnak. De erre is igaz egy kicsit, amit egy bírálója mondott a Trail-O-ról (ott talán igaztalanul): ha nem egyértelmű a megoldás, akkor csak összeveszni lehet rajta, ha meg egyértelmű, akkor mi értelme?

SKERLETZ IVÁNRA EMLÉKEZÜNK

Már 15 éve nincs köztünk alapító főtítkárunk, ebből az alkalomból emlékkonferenciát rendezünk november 18-án.

E szám lapzártája táján, október 7-én van éppen 15 éve, hogy a Magyar Tájékoztató Futó Szövetség első főtítkára, Skerletz Iván végleg itthagytott minket. Az MTF Sz Elnökségének támogatásával emlékkonferenciát szervezünk 2011. november 18-án, pénteken 15 órától a Magyar Sport Háza (1146 Budapest, Istvánmezei út 1-3, bejárat a Dózsa György út felől) földszintjén legendás vezetőnk emlékére. (Aki autóval jön, adja le előre a rendszámot az MTF Sz-be, akkor beállhat az udvarra.) Másnap, november 19-én, szombaton, lesz a Dobogókői Hegyi Futóverseny, ahol szintén lesz Skerletz Iván megemlékezés, figyelemmel az első hasonló verseny 50 éves évfordulójára is.

A konferencián terveink szerint köszöntőt mond Monspart Sarolta valamint Skerletz Imola és Noémi. Az előadásokkal megpróbáljuk Iván életútját sok szempontból megközelíteni. Szó lesz a versenyzőről, az edzőről, a főtítkárról, a hegymászóról, a vár-, határkő- és kaptárkőkutatóról.

Beszélünk Iván katonai kapcsolatairól, az erdélyi tájfutás támogatásáról és még sok mindenről.

Felkért közreműködők: Argay Gyula, Bozán György, Cser Krisztina, Dénes József, Harcsa Gábor, Nováki Gyula, Schell Antal, Schönviszky György, Síkhegyi Ferenc, Szarka Ernő, Sente István és mások.

Ha valaki szeretne valamilyen témához kapcsolódni 5–15 perces előadással, jelentkezzen nálam!

A konferencián mindenkit szeretettel látunk. A konferencia anyagát felhasználjuk a témáról készülő könyvhöz.

A végleges program a levelezőlistán kerül közzétételre, aki nem tudja olvasni, adja meg a címét és postázom!

**Hegedüs Ábel, 20 911 40 14,
abel.terkep@chello.hu,
1089 Budapest, Visi u. 14.**

PÁLYÁZATI KIÍRÁS

A Budapest Tájfutója díj elnyerésére

A BTF SZ 2011-ben is kiírja a „Budapest Tájfutója” pályázatot. A díj négy kategóriában kerül kiosztásra:

- Felnőtt férfi, beleértve a senior és junior korosztályt is,
- Felnőtt női, beleértve a senior és junior korosztályt is,
- Ifjúsági fiú, beleértve a serdülő korosztályt, és
- Ifjúsági lány, beleértve a serdülő korosztályt is.

A díj odaítélhető annak a versenyzőnek, aki a következőkben ismertetett feltételeknek megfelel és 2011-ben, valamint az értékelés időpontjában is budapesti klub igazolt versenyzője, függetlenül attól, hogy kimagasló eredményeit tájfutásban, vagy a tájékozdási sport más szakágaiban (tájkérpár, sítájfutás) érte el.

A Budapest Tájfutója díj elnyerésére a BTF SZ valamennyi tagszervezete és azok tagjai külön-külön, vagy együttesen is javaslatot tehetnek. Egy tagszervezet, ill. egy tag kategóriánként azonban csak 1-1 főt javasolhat. Javasolt személyenként – külön lapon – egy oldal indoklást kell adni. Az indoklásnak legalább a következő szempontokat kell tartalmaznia:

- a javasolt sportoló legalább I. osztályú, vagy aranyjelvényes kell hogy legyen,
- nemzetközi eredményessége legyen kiemelkedő,
- hazai eredményessége, különösen az országos bajnokságon nyújtott teljesítménye legyen kiváló,
- sportszerű magatartásával járuljon hozzá sportágunk elismertségéhez,
- edzőmunkájában, közösségi magatartásában legyen példamutató,
- egyéb, egyéni erényekben is bővelkedjék.

Kizáró okok:

- ha a versenyző ellen fegyelmi eljárás van folyamatban,
- ha a versenyző a díj eredményhirdetéséig vidéki klubba igazol,
- ha az év folyamán rajtengedélyét bevonták.

A javaslatokat **2011. november 30-ig** kérjük a BTF SZ címére (1053 Budapest, Curia u.3. II. em. 2.) beküldeni, vagy behozni. A határidőre beérkezett javaslatokat egy 5 tagú Bizottság bírálja el és dönt a díj odaítéléséről. A Bizottság vezetője a BTF SZ elnöke.

A pályázatok kezelése **titkos. Eredményhirdetés** 2012. januárjában lesz a Budapesti Tájfutó Napok keretében.

Budapest, 2011. október a BTF SZ Elnöksége

Pályázati kiírás

Budapest tájékozdási bajnokságainak 2012. évi megrendezésére

A BTF SZ elnöksége pályázatot hirdet az alábbi versenyek megrendezésére:

Budapest Rövidtávú Egyéni Bajnoksága

Budapest Hosszútávú Egyéni Bajnoksága

Budapest Éjszakai Egyéni Bajnoksága

Budapest Váltóbajnoksága (3x1 fős)

Budapest 2x2 fős Sprint Váltóbajnoksága

Budapest Csapatbajnoksága (pontbegyűjtő)

Budapest Tájkérpáros Bajnoksága

Budapest Sítájfutó Bajnoksága

Az újdonságként bevezetendő 2x2 fős váltó lebonyolítási rendjét a nyertes pályázó a BTF SZ versenybizottságával egyeztetve alakítja ki.

A pályázat célja: a bajnokságok színvonalas megrendezése, lehetőleg frissen felülvizsgált térképpel.

A bajnokságok ideje, helye, formája

- országos, vagy regionális rangsoroló, nyílt bajnoki verseny,
- az országos bajnokságokhoz illeszkedő lebonyolítási rend,
- önálló versenyként a naptárban az erre a célra kijelölt megyei hétvégén,
- vagy bármely egyesületi kupaverseny keretében időponti megkötés nélkül,
- budapesti helyszínen, de legalábbis Budapestről könnyen elérhető terepen.

A pályázók köre

A BTF SZ tagszervezetei, vagy versenybírók társulásai. A szervezetek pályázhatnak önállóan, vagy (főként többnapos verseny esetén) összefogva, közösen.

A rendezés támogatása

Minden egyes bajnoki verseny megrendezéséhez a BTF SZ 25 000 Ft támogatást nyújt, melynek elszámolása a megbízó részére kiállított költség- és szolgáltatási számlákkal történik. A BTF SZ biztosítja továbbá a versenyek díjazását: a dobogósok részére az utánpótlás korcsoportokban (12-20) érem, a felnőtt és senior korcsoportokban oklevél.

A pályázat tartalmi és formai követelményei

A pályázatot egy példányban írásban (amely természetesen lehet elektronikus levél formájában is) kell benyújtani a BTF SZ-nek a megadott határidőig. A pályázatban röviden meg kell jelölni a verseny minden lényeges paraméterét, ismértvát a szokásos versenykiírási minta szerint, beleértve a nevezési díjat. Be kell mutatni a versenyrendezésben elvárt szakmai színvonal biztosítékait (terep, térkép, versenyközpont, rendezőség, engedélyek, marketing és média tevékenység, stb.).

Beadási határidő: 2011. október 31.

A pályázatok elbírálása

A pályázatokról a BTF SZ elnöksége dönt.

A részleteket a nyertesekkel kötendő szerződésekben rögzítjük. A szerződések szokásos tartalma mellékelten olvasható.

Felvilágosítást ad bármely, a pályázati kiírásban nem részletezett kérdésben:

Sculptéy Gábor versenybiztos,

gabor.sculptety@gm.com, 06 20 986 1751.

Budapest, 2011. október 3. BTF SZ Elnöksége

M I N T A Szerződés

a Budapesti Tájfutók Szövetsége (1053 Budapest, Curia u. 3.), mint megbízó, és .....
mint megbízott között a 2012. évi Budapest ..... Bajnoksága megrendezésére a ..... Kupa rangsoroló verseny keretében.

1. A legfontosabb adatokat rögzítő versenykiírás jelen megállapodás mellékletét képezi, és ennek lényeges elemei (időpont, rendező szervezet, versenyforma, kategóriák, nevezési díj, budapesti utánpótlás versenyzőknek nyújtott kedvezmények) csak felek kölcsönös egyetértése esetén változtathatók. Megbízott a versenyt önállóan szervezi és bonyolítja le a saját elképzelése szerint, de természetesen a versenyszabályzat maradéktalan betartásával. Megbízott a versenyen a szövetség elnökségéből kijelölt ellenőr képviseli.

2. A verseny hibátlan megrendezése, továbbá a többi budapesti tájfutó rendezvényével az összhang biztosítása érdekében felek az előkészítés folyamán együttműködnek. A kapcsolattartásért a BTF Sz részéről a versenybizottság vezetője, a megbízott részéről a versenybíró elnöke felelős. A rendezőség vállalja, hogy a versenybizottság írásos ajánlásait, valamint a korábbi hasonló versenyekről készült jelentéseket az előkészítés és lebonyolítás során igyekszik hasznosítani.

3. A versenyzők díjazását a megbízó biztosítja. Az utánpótlás kategóriák (12-20 korcsoport) első három helyezettje érmet, a felnőtt és senior korcsoportokban pedig oklevelet kap.

4. A versenyrendezést a megbízó 25 000 (huszonezer) Ft-tal támogatja. Az összeg elszámolása közvetlenül a megbízó nevére szóló költség számlával, és/vagy a megbízott által kiállított szolgáltatási számlával történik.

5. A részvételi költségek fedezetét a megbízó nevében (számlatömbjén) szedi be, de az teljes egészében a megbízottat illeti meg. Elszámolása szintén a megbízó nevére szóló költség számlával, és/vagy a megbízott által kiállított szolgáltatási számlával történik. A BTF Sz aranyjelvényes támogatóinak (névjegyzék mellékelve) részvételi költségét a bajnokságon indulásuk esetén a megbízó fedezi.

6. Rendezési költséget képező számlákra (például térképnyomtatás) a kifizetés a verseny előtt is lehetséges.

Budapest, 2012. január 20. Bugár József BTF Sz
..... TE

Pályázati kiírás

**a Budapesti Tájfutó Diákolimpia
és a Tájékoztatói Sportok Fővárosi
Fesztiválja 2013. évi megrendezésére**

A pályázat célja

A hosszas előkészítést igénylő rendezvényekre időben kívánjuk biztosítani a kellő szervezési háttérrel és a lebonyolításhoz minőségi szakember-gárdával rendelkező egyesületet.

Pályázni lehet a két esemény egyidejű megrendezésére, de külön-külön is a versenyekre.

A rendezvény ideje, helye, formája

- A diákolimpia időpontja a MTF Sz versenynaptárban a regionális diákolimpiai céljára kijelölt hétfőre (április vége – május eleje), amelyről kellően indokolt esetben el lehet térni.

A fesztivál időpontjára nincs megkötés.

- Helyszínét a rendező választja ki Budapesten, vagy közelében, tömegközlekedéssel is elérhetően, lehetőleg a gyülekezés és öltözés céljára alkalmas fedett versenyközponttal.

- A diákolimpia formáját, lebonyolítási módját az érvényes tájfutó diákolimpiai szabályzat határozza meg. A rendezést a rangsoroló versenyek követelményszintjén várjuk el.

- A fesztivál kötetlen formában mutatja be a tájfutást és a kapcsolódó szakágakat. Alapvető célja minél több érdeklődő bevonása a sportág kipróbálására. A fesztivál versenyszámaint játékos formában kell megszervezni, a versenyszabályzatot figyelmen kívül hagyva. A résztvevők a szabadtéri mozgás öröme mellett kapjanak előkészületek nélkül is teljesíthető, sikerélményt kiváltó tájékoztatói feladatot. A fesztivál előkészítése folyamán a rendező köteles a BTF Sz megbízottjával folyamatos kapcsolatot tartani, és javaslatait figyelembe venni.

A rendezés támogatása

A diákolimpia megrendezésére a BTF Sz 150 000 Ft-ot biztosít. Ennek elszámolása a megbízó részére kiállított költség- és szolgáltatási számlákkal történik. A rendező a szabályosan benevezett indulóktól semmilyen díjat nem szedhet.

A rendezvény előkészületeiről a rendező köteles tájékoztatást nyújtani a BTF Sz részére. A lebonyolításról szintén, a támogató fővárosi önkormányzat előírásainak megfelelő részletességgel.

A fővárosi önkormányzat mellett további támogatók bevonása lehetséges, és kívánatos. A fesztivál megrendezésének anyagi háttere jelenleg még bizonytalan, ezért ebben a fázisban csak vállalási szándéknyilatkozatot várunk a pályázóktól.

A pályázat tartalmi és formai követelményei

A pályázatot egy példányban, írásban (amely természetesen lehet elektronikus levél formájában is) kell benyújtani a BTF Sz-nek a megadott határidőig. A pályázatban röviden meg kell jelölni a rendezvény minden lényeges paraméterét, ismért. Be kell mutatni a rendezésben elvárt szakmai színvonal biztosítékait (terep, térkép, versenyközpont, rendezőség, engedélyek, marketing és média tevékenység, stb.) A pályázat elbírálásánál előnyt jelent, ha a pályázó konkrétan megnevezi azon kapcsolatait, melynek révén a tömeges részvételi létszámot jó eséllyel biztosítani tudja (pl. iskolák, civil szervezetek, önkormányzat, stb.)

Beadási határidő: 2011. november 30.

A pályázatok elbírálása

A pályázatokról a BTF Sz elnöksége dönt.

A részleteket a nyertessel 2012. I. negyedév folyamán kötendő szerződésben rögzítjük.

Felvilágosítást ad bármely, a pályázati kiírásban nem részletezett kérdésben: Scultety Gábor versenybiztos, gabor.scultety@gmail.com, 06 20 986 1751, Budapest, 2011. október 3. BTF SZ elnöksége

Budapest Tájfutó Sportjáért Díj

FELHÍVÁS JAVASLATTELELRE

A Budapesti Tájfutók Szövetségének 2003. évi Közgyűlése a tájfutó sportban kifejtett kimagasló társadalmi munka elismerésére Budapest Tájfutó Sportjáért Díjat

Alapított, mely minden évben a Budapesti Tájfutó Napok keretében, tizedszer 2012. januárjában kerül átadásra.

1. A Díjat minden évben 1 (egy) fő kaphatja meg. A Díj odaítéléséről az Elnökség dönt.

2. A Díj odaítélésére az Elnökség tagjai és a BTF SZ tagszervezetei írásban tehetnek javaslatot. A javaslatok leadásának határideje: 2011. november 30. levélben, vagy személyesen a BTF SZ címén (1053. Budapest, Curia u.3.)

3. A javasoltak között aktív elnökségi tag nem szerepelhet.

4. A Díj egy „kódexirással” készült egyedi A3-as méretű Diszoklevél és 50.000 Ft.

5. A Díj adományozásáról a Tájéolóban és a BTF SZ honlapján fogunk hírt adni. A díjazott társadalmi munkásságát a Tájéolóban ismertetjük.

6. A Díjat nem feltétlenül kell minden évben kiadni.

Budapest, 2011. október BTF SZ Elnöksége

Az eddigi díjazottak: Dr. Krasznai István (2003), Monspart Sarolta (2004), Dr. Fekete Jenő (2005), Valkony Ferenc (2006) Vass László (2007), Argay Gyula (2008), Kozma László (2009), id. Balla Sándor (2010), Bogdány Miklós (2011).

KÖSZÖNET!

A Budapest Tájfutó Sportjáért Alapítvány ezúton mond köszönetet a 2010. évi személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlásából kapott 258.323- Ft-ért. Legmerészebb álmaimban sem gondoltam, hogy ekkora összeg fog összegyűlni! Igaz, van akinek ez kevés, nekünk ez minden! Hálas köszönet érte mindenkinek, aki nekünk adta azt, amit másnak is felajánlhatott volna. Az összeget az eddig bevált gyakorlatnak megfelelően a Budapest Utánpótlásra, az utánpótlás nevelésére fordítjuk.

Csipi Erzsébet az Alapítvány titkára

UTÁNPÓTLÁS VÁLOGATOTT

Az első félévi eredmények alapján a Bp. válogatottból kikerült Kinde Máttyás (KST, F20), Tóth Krisztina (TTE, N18), valamint Faggyas Eszter (TTE, N18). Új tagként bekerült a válogatott keretbe Jenes Soma (MOM, F16), Oszkó Attila (SPA, F18), Bakó Áron (SPA, F20), valamint Bugár Gergely (SPA, F20).

Gyalog Zoltán Bp.Ifj.Biz.Vez.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Lázár deák Térképészeti Alapítvány és az Országos Széchényi Könyvtár Térképtára pályázatot ír ki a

„Digitális Magyar Térkép 2011”

A hagyományos kartográfiai tekintet az igazi kihívást nem a számítógépek alkalmazása jelenti, hanem a térbeli adatstruktúrák kezelését megoldó rendszerek kidolgozása, ezek teljesítőképességének gyors növekedése, valamint a térképészeti modellkészítéshez és a számítógép-orientált tematikus módszerekhez való rugalmas alkalmazkodás. Ez a folyamat a hagyományos papírtérkép mellett új térképészeti eljárásrendszert igényel, ami közvetlenül befolyásolja a térkép befogadó-képességét is.

Fel kell készítenünk a változásokra a felhasználókat, ezért egy virtuális bemutatóval fórumot kívánunk teremteni arra, hogy a jövőbeni lehetőségekről – amely már igencsak jelen van – a kiállítást felkereső látogatóinknak módjuk legyen ismereteket szerezni. E versennyel a fejlődés dinamikája mellett az új termékek bemutatkozására is szeretnénk lehetőséget biztosítani. Előzetesen három kategóriát jelölünk meg, amelyre nevezni lehet:

- kereskedelmi forgalomba kerülő kartográfiai CD-ROM-ok,
- kereskedelmi forgalomba nem, vagy csak korlátozottan kerülő kartográfiai CD-ROM-k.

- ún. távoli elérésű térinformatikai adatbázisok. (Az előbbi két kategóriába tartozó művekből 2-2 CD-ROM-t a kísérő dokumentációval kérünk beküldeni, míg az utóbbiból beküldendő az ingyenes hozzáférést – csak olvasói - biztosító jelszó, valamint a felhasználó tájékozódását segítő ismertető is.)

Az Országos Széchényi Könyvtár vállalja, hogy a Térképtár olvasóterméből (és csak is onnan) interneten elérhető adatbázisokba az olvasói betekintheznek, de azokból semmiféle eszközzel adatot kinyerni nem enged.

Továbbá az Országos Széchényi Könyvtár vállalja azt is, hogy e műveket az MNB, illetve az AMICUS integrált könyvtári információs rendszeren keresztül ismertté teszi.

E kiállítással az ilyen „dokumentumokat” készítő cégek és szervezetek számára is lehetőséget szeretnénk biztosítani, hogy ne csak szakmai érdeklődők értesüljenek időről-időre a digitális kartográfia új, nagyon dinamikus fejlődő világáról.

A beküldött darabokból rendezett kiállítás előre láthatóan 2012. március 23-tól 2012. április 28-ig lesz megtekinthető az Országos Széchényi Könyvtár VI. szinti Térképtárának olvasótermében, könyvtár nyitvatartási ideje alatt.

Kérjük, hogy a pályázaton való részvételével segítse elő a magyarországi térkép kultúra elmélyítését.

Pályázat határideje: 2012. január 31.

Beküldendő művek száma: minden nevezni kívánt művet két példányban kell elküldeni.

Cím: Országos Széchényi Könyvtár Térképtára, H-1827 Budapest.

*Dr. Zentai László az alapítvány elnöke
Dr. Pászti László OSZK Térképtár o.v.*

A NYÁRI SZÜNET UTÁN ELŐSZÖR ÜLÉSEZETT AZ ELNÖKSÉG

Első napirendi pontként az idei költségvetés alakulásáról számolt be Less Áron a szeptember 1-ig kialakult számok alapján. Nagyobb eltérés a bevételi oldalon a pályázatok és a Szenior VB által fizetendő jogdíj sorain várható, mindkettő negatív irányú. Mindezzel együtt a költségvetés teljesítése arányosnak tekinthető, és realitásnak tűnik a nullszaldó elérése 2011-ben.

Ezután Kovács Zoltán beszámolója következett az utánpótlás válogatott 2011-es tevékenységéről. A csapat a tavaly decemberben elfogadott programot valósította meg. Jól sikerült az öt tavaszi edzőtábor (három külföldön) és a Beograd Open. Az év fő versenye az Ifjúsági EB volt, ahol Horváth Marcell bronzérme volt a legkiemelkedőbb eredmény, de az egész csapat helytállt. A költségvetésben meghatározott költségkeretet nem lépték túl. A jövő évi Ifi EB Franciaországban lesz, így a helyszíni felkészülési edzőtáborozásra nem lesz anyagi lehetőség, ehelyett a környező országok alpsíji jellegű terepeire megy a válogatott edzőtáborozni. A beszámoló az elnökség elfogadta.

Paskuj Máttyás ismertette a Marketing és Kommunikációs Bizottság nevében a marketing stratégia vázlatát. Az elnökség úgy döntött, hogy a részletes marketing stratégia kidolgozása érdekében a bizottság és az elnökség tagjai külön ülést tartanak a témában.

Dr. Kiss Endre tartotta meg a WMOC Szervezőbizottságának előzetes beszámolóját a verseny rendezéséről. Felsorolta a verseny méreteiből adódó hatalmas feladat nehézségeit, az egyes részfeladatok lebonyolításának menetét. A verseny pénzügyi zárása jelenleg is zajlik, veszteséges nem lesz az esemény. Less Áron tájékoztatta az elnökséget a 2011. évi sportdiplomáciai eseményekről. A világbajnokság alatt lezajlott VB-héten tanácskozott az elnökség a VB-k jövőbeni programjáról, és döntés

született jövőbeni világversenyek rendezőiről (ezekről már beszámoltunk). A 2013-as World Games-re történő kijutás nagyon fontos cél a magyar válogatott számára, már csak azért is, mert 2017-ben akár Budapesten is lehet az esemény.

Az egyebek között Bánfi Róbert lemondása miatt új elnökségi tag választásához jelölő bizottság felállításáról (Bugár József vezetésével), és új tagszervezet felvételéről döntött az elnökség (Kecskeméti Zöld Sportok Egyesülete). Végül Paskuj Máttyás beszámolt a 'Küldj egy szlogent a tájfutásról!' pályázat eredményéről. A két legjobb szlogen kiöltője között az elnökség megosztotta a fődíjat, ám a végleges szlogenről még nem hozott döntést. (mtfsz.hu)

2013-AS BAJNOKSÁGOK

Az MTF SZ Naptárbizottsága elbírálta a 2013. évi Hungária kupa, országos bajnokságok és Országos Diákolimpia megrendezésére beérkezett pályázatokat.

Az egyes versenyeket az alábbi szervezetek rendezhetik meg:

Hosszútávú OB (március 30.): STE (Nyírség)

Országos Diákolimpia (május 25-26.): Borsod MTF SZ (Bükksgentkereszt)

Éjszakai OB (június 08.): PVM (Mecsek)

Középtávú és Váltó OB (június 22-23.): TTE (Héreg)

Hungária kupa (augusztus 16-20.): PSE-VTC (Veszprém)

Rövidtávú OB és Pontbegyűjtő CSB (szeptember 7-8.): SPA (Szentendre)

Egyéni OB (október 19-20.): SDS (Salgótarján)

Hagyományos CSB és Egyesületi VOB (október 26-27.): SZV (Tázlár)

A bizottságnak idén sem volt könnyű dolga, mivel a 8 rendezési lehetőségre 28 pályázat érkezett.

A 2013. évi kiemelt rangsoroló versenyekre (a tervezett időpontok: április 20., május 18., szeptember 28., november 02.) szeptember 30-ig lehetett jelentkezni, a bizottság a pályázatokat október 31-ig bírálja el.

Molnár Péter

A SPORTÁGFEJLESZTÉSI ÉS IFJÚSÁGI BIZOTTSÁG KIHIRDETTE

A NYÁRI UTÁNPÓTLÁS EDZŐTÁBOROK

TÁMOGATÁSI ÖSSZEGET

Az elnökség által tavasszal elfogadott terv szerint a Szövetség ebben az évben egymillió forintot fordított a táborok támogatására, melyek az iskolai szünetben, azaz június közepe és augusztus vége között valósultak meg. Idén a legnagyobb létszámú edzőtábor a PVS-SZV-SZU közös szervezésében valósult meg Bakonszentlászlón 74 fővel, őket követte az STE tábora az ország északi részén, Károlyfalván, 51 utánpótláskorú kezdő és haladó tájfutó részvételével. Mivel az értékelésbe a létszámon kívül a táborok hossza is beleszámított, az STE nyerte el a legnagyobb összegű támogatást, csaknem százötvenezer forintot. A részleteket feltöltöttük a honlapra.

A beszámoló tanúsága szerint az edzőtáborok szakmai színvonalra széles skálán mozgott. Ebben a tekintetben a ZTC beszámolóját ajánljuk a jövőbeni szervezők figyelmébe, melynek egyik vakablakos edzése teljes terjedelmében elérhető a honlapról. (mtfsz.hu)

TÁJOLÓ ELŐFIZETÉS

2012-RE

Jövőre nem lesz változás a Tájéoló kivételében, terjedelmében, megjelenési gyakoriságában. Az előfizetési díj nem változik, bár a nyomda és postaköltségek valószínűleg emelkedni fognak. Így több elfizetőre van szükség, hogy költségeinket fedezni tudjuk. Ellenkező esetben előfordulhat, hogy ez lesz a TÁJOLÓ utolsó évfolyama (30.).

Az éves előfizetési díj 2012-re **5000 Ft**, külföldre 8000 Ft.

Egy példány ára: **650 Ft**

Akik támogatják a szövetséget, azoknak tisztelt példányt küldünk.

Az előfizetési díjat az utolsó számhoz mellékel csekken vagy átutalással (**AXA Bank**, Számlaszám: **17000019-12846995** Budapesti Tájfutók Szövetsége) kérjük befizetni.

TÁJFUTÓ ILLEM

Ezelőtt két évvel történt, hogy a Mátrában, váltóversenyen, az utolsó pontra igyekezvén egy, azóta már számos serdülő és ifjúsági bajnokságon dobogós lány hátulról előzve úgy elsodort, hogy alig tudtam megállni a lábamon. Megkérdeztem, hogy miért volt ilyen erőszakos. Válaszának az volt a lényege, hogy, aki lassú, annak takarodnia kell a gyorsabbak előtt.

Azóta, ha hasonló helyzetbe kerülök, igyekszem félreállni, elvégre az időskorú versenyzőknek nem számít, hogy mikor érnek be, legfeljebb a testi épességük fontos.

Apróbb atrocitások máskor is értek, de igazán említésre méltó esemény az idei Hungiig nem történt.

Itt két alkalommal is előfordult, hogy bár az időrajtból udvaria-

san előre engedtem, akit lehetett, mégis majdnem elkaszáltak.

Középkorú, 45-50 éves férfiak lehettek, akik el nem hanyagolható testtömegük felhasználásával hátulról nekem rontottak, elsodortak, majd elnézést sem kérve nyargaltak a térképraig. Ott hosszan álltak. Talán elfáradtak a nagy iramban?

Ugyanezen a versenyen a sprint is hozott atrocitást:

A labirintusban egyesek senkire és semmire sem voltak tekintettel. Sajnos nemcsak a fiatalok viselkedtek rémesen, az időskorú szeniorok sem mutattak jó példát.

Tudom, hogy az atlétikai versenyeken a lökdösődés mindennapos, hogy a vízilabdásokon két nadrág van. Sorolhatnám még. Vannak kifejezetten durva sportok. Némely sportágak jel-

legéből fakad a „keménység”, és a küzdelem azonos korúak között zajlik.

Másik gondom azzal van, hogy a versenyen a büfénél az emberek nem állnak sorba. Odajönnek, majd megkérik ismerőseiket, hogy vegyen nekik ezt-azt. Nem szívesen állok néha egy negyed órával, húsz perccel többet. A rövidtávú a tűző napon is ez történt. Ráadásul nemcsak a versenyzők soroltak be előre, hanem az ifjú rendezők is, akiknek talán kevésbé volt fontos az azonnali ebéd, mint a két futamon indulóknak. Fontosságuk tudatában minősíthetetlen stílusban oktattak ki.

Míndez nemcsak az én problémám. A fiatalokat talán nevelik az edzők, de jó lenne, ha az idősebbek, akik máshol talán tiszteltetreméltóak, jó példával járnának elől.

Hanusz M.

Crosswear Tájéfutó Felszerelések!

www.crosswear.hu

Ajánlatunk:

- bozót ruha, lábszárvédő, póló, sapka
- egyedi tervezésű érmek fából

Szolgáltatásaink:

- lézervágás, lézeres gravírozás, himzett logo, felirat
- újdonság: pólónyomás

CROSSWEAR® Kft.

DÓRA JUDIT – KROLOPP FRIGYES

H-1029, Budapest, Ördögárok u. 110/A

Tel/fax: +36 (1)-376-51-96, Mobil: 06-20/9642-957

E-mail: crosswear@crosswear.hu, Honlap: www.crosswear.hu

Rövidítések:

Rangsorolók: /KoR/ kiemelt országos, /oR/ országos, /rR/ regionális, /-/ nem rangsorolók; SI SportIdetnt, R: rendező, Nh: nevezési határidő, C: nevezési cím, Nd: nevezési díj, H: helyszín, T: találkozó, VK: versenyközpont, K: kategóriák, Hsz.: helyszíni nevezés, I: információ

Versenytávok: ht., nt., r-nt., kt., rt. (hosszútávú, normáltávú, rövidített normáltávú, középtávú, rövidtávú)

V E R S E N Y N A P T Á R**Október**

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
				1	2	
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

November

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

December

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

VERSENYNAPTÁR KIEGÉSZÍTÉS (november 6-ig)

Internet info: www.mtfisz.hu (versenyek) és www.btfisz.hu (versenyek), valamint a megyei szövetségek honlapjai.

10. 26. (sze) Parkverseny /3SZ, -/ SI R: HSP Hsz. Tervezett terep: Városmajor. I: később a btfisz-honlapon
10. 29-30. (szo-v) Thermal Kupa /rR, rt., négyfordulós/, Sárvár Kupa éjszakai /rt./ SI R: KTT Nh.: 10. 26(beérk.) Program: szo.: 10.00: I. ford., 13.00: II. ford., 21.00: Sárvár Kupa éjszakai, v.: 10.00: III. ford., 13.00: IV. ford. C: verebelyizsolt@globonet.hu. Nd: Thermal Kupa: 2800Ft/4forduló (FN 10-18: 2000Ft, nyílt: 2400Ft), Nh. után pótdíj. Nd. 1 fordulóra: 800Ft (600Ft, 600Ft). Sárvár Kupa: 600Ft/fő (FN 10-18, nyílt: 400Ft), Nh. után pótdíj. H: Szeleste, Sárvár. K: FN: 10D 12C 14B 15-18C 16B 18B, 21B 35 40 50 60 NYK. Szállítás (tornateremben sf. 800Ft/éj) rendelhető. Megj.: A 4 fordulóra benevezettek ingyenes szombati strandbelépőt kapnak a Sárvári Élményfürdőbe.
10. 29-30. (szo-v) Somogy megyei Kt + Nt. Bajn. /rR/ R: Somogy m. Nh.: 10. 25(beérk.) C: nevezes@mtfisz.hu, Nd: 200Ft/nap, K: diákolimpiai korcsoportok + FN: 21B 35 50, F60 + Nyílt. VK: szombaton: Kaposvár, Gyertyános völgy, Turistaház, vasárnap: Kaposvár – Tökaji parkerdő, Vadászház. „0”-idő: 10.00 (mindkét nap). Megj.: A szombati verseny SI-vel. I: a megyei honlapon (www.smtfisz.hu).
11. 02. (sze) Parkverseny /3SZ, -/ SI R: SIR Hsz. I: később a btfisz-honlapon
11. 06. (v) Bocskai Kupa /rR/ SI R: Hajdu-Bihar m. TFSz. I: www.hbdbtfisz.extra.hu honlapon.

VERSENYNAPTÁR (november 7-től)

11. 09. (sze) Postáska parkverseny (3SZ) /-/ SI R: PSE Hsz. T: 12 óra 30-tól a VK-ban (Városliget, a Milleniumi Földalatti Vasút (M1) Széchenyi fürdő megállójától 250 m-re DK-i irányban, a Sörsátorral szemben). „0”-idő: 13.00. Utolsó indulás kb. 17 óra. Benyomtatott pályák: Hosszú - 5500 m, Közepes - 4000 m, Rövid - 3000 m. 2011-ben helyesbített új térkép (1:5000)! Pályakitűző: Gösswein Csaba. Nd.: 400Ft, diákoknak 200Ft.
11. 12. (szo) Csermely Vilmos ev. /rR, kt./ SI R: POE Nh.: 11. 08(beérk.) C: nbal5406@gmail.com, vagy Nagy Balázs 7632 Pécs, Visnya u. 3 (tel: 72/448-575). VK: Pécs, Fehérkúti th (megközeleítés: a városi 40-es busz végállomásától gyalog a kék kereszt jelzésen /kb. 30 perc/, autóval: Pécs Árpádtető-Lapisi erdei műútról D-re leágazó erdészeti úton /bójával jelezve/). „0”-idő: 10.30. K: FN: 10D 14B 18B 21B 35 45 55, F: 65, + Nyílt. Nd.: 500Ft.
11. 12. (szo) BAZ megyei Nyílt Ifjúsági bajnokság /rR/ R: Megyei TFSz. Kiírás nem érkezett.
11. 13. (v) Nyíregyháza Nt. Egyéni Bajnoksága /rR, nt./ SI R: Megyei TFSz. Kiírás később a www.szsztbfisz.hu honlapon
11. 16. (sze) Őszi Sirály Kupa /3SZ, -/ SI R: SIR Hsz. I: btfisz-honlap
11. 17. (csü) Tolna megyei Éjszakai Bajn. SI R: FLF Kiírás nem érkezett.
11. 19. (szo) Less Nándor ev. /rR, kt./ SI R: DTC Kiírás a DTC-honlapon lesz olvasható.
11. 19. (szo) Salgó Kupa 2. forduló /rR, nt./ R: SDS I: az SDS honlapján.

VERSENYNAPTÁR

11. 20. (v) Nagyszénászug Kupa /rR, nt./ SI R: TTE Nh.: 11. 10(béérk.).

Terep: Budakeszi –Farkashegyi repülőtér, Cél(VK) a repülőtér mellett. ”0”-idő: 10.00. Nd: 800Ft, diákoknak 18 éves korig: 400Ft. Nevezés: nevezes@tipotke.hu címen és a helyszínen. K: FN: 10C 12C 15-18C 14B 16B 18B 21B 40B 50B 60B 70B NyK NyT. I: www.btfisz.hu.

11. 26-27. (szo-v) Mirelit és Zimankó Kupa /rR/ SI R: SMA

Kiírás a http://sopronitajfutas.hu/2011/MiZi_2011/index.html honlapon lesz olvasható.

Kérés a rendezőkhöz: Az idei utolsó szám lapzártája: nov. 8, tervezett megjelenési idő: nov. 18. Ehhez kérjük a téli tájfutó programok beharangozóit (a szervezők elérhetőségének megadásával)! (email-cím: argaygyu@t-online.hu).

A XVI. Dobogókői Hegyi Futóverseny 2011. évi kiírása (az első Hegyi Futóverseny 50. évfordulója)
Időpont: 2011. november 19. (szombat). Helyszín: Pilis–Visegrádi-hegység, Dobogókő. Rendezők: Tabáni Spartacus SKE Tájfutó Szakosztály (hegyifutó-kategóriák), valamint az MTE Dobogókői Osztálya (teljesítménytúrák). A verseny célja: lehetőséget biztosítani tájfutóknak, atlétáknak, triatlonistáknak, teljesítménytúrázóknak, hegymászóknak, sífutóknak, kerékpárosoknak, öttusázóknak és mindenkinek, aki ki akarja próbálni erejét, kitartását az 1960-as évek körülményei között, a Pilis–Visegrádi-hegység három legmagasabb hegyének érintésével. Folytatni Kővári Endrének (Pedagógus SK) – az első magyar javított tájfutó térkép elkészítőjének – 1961. évi remek kezdeményezését, a hegyi futóversenyt. Együttal szeretnénk emléket állítani az 1996-ban elhunyt Skerletz Ivánnak, az MTFSZ első főtitkárnak, valamint a 2004-ben elhunyt Dr. Somogyvári Károlynak, a magyar tájfutók első sportorvosának. A két teljesítménytúra névadói: Dr. Téry Ödön nevéhez fűződik az első menedékház alapítása Dobogókőn, dr. Zsitvay Tibor a Magyar Turista Szövetség védnök-elnöke és az MTE Egyetemi Osztály újjászervezője volt. A verseny 1961–65 között került megrendezésre, majd 2001 óta Schönviszky György kezdeményezésére minden évben meg rendezzük. Idén ünnepelhetjük az első verseny megrendezésének 50. jubileumát. A verseny fővédnöke: Somodi Gábor, a báró Eötvös Loránd menedékház bérlője. A verseny védnökei: Harcsa Gábor, Kővári Endre, Monspart Sarolta, valamint Zambó Péter, a Pilisi Parkerdő Zrt. vezérigazgatója. Támogatók: Schulek János, a FÖMTERV elnök-vezérigazgatója és dr. Eöry Dénes, a Visegrádi Ásványvíz Kft. ügyvezető igazgatója. A verseny házigazdája: Schönviszky László. A verseny elnöke: Gyalog László, titkár: Gyalogné Dobróka Anett, rajt-cél: Schönviszky László. Versenyközpont: Dobogókői báró Eötvös Loránd Menedékház. Rajt és cél: a Menedékház előtt. Nevezés: e-mail-ben: tabanispartacus@gmail.com. levélben: 1013 Budapest, Attila út 2. Jelentkezés: a versenyközpontban 8:00–9:30 óra között, teljesítménytúrák 10:30-ig. Nevezési díj 2011. 11. 13-ig: férfi hegyi maraton, női és férfi félmaraton: 1200 Ft, női és férfi hegyi kismaraton: 800 Ft, nehéz és könnyű teljesítménytúra 600 Ft. 2011.11.13. és 2011.11.18. között 100 Ft, a helyszínen a verseny napján 200 Ft pótdíj. Spuri Futókétyájával (www.futanet.hu), ill. Turistakétyájával rendelkezők részére 20% kedvezmény. Kategóriák és rajt-idők (táv [a pontok között légvonalban és a logikus útvonalon mérve] / szint): Skerletz Iván férfi hegyi maratoni ([27,6/36,9 km]/1420 m), rajt: 9:30 órakor, szintidő: 5 óra. Útvonal: Dobogókő – Fagyoskatona (1) – László-kúp (2) – Pilis-nyereg (3) – Kört-vé-lyes-pusztá (rom) (4) – Sikárosi útelágazás (6) – Szilágyi Bernát-forrás (7) – Dobogókő. egyi férfi és női fél maratoni (külön értékelve): [16,7/21,6 km]/850 m), rajt: 10:00 órakor, szintidő: 4 óra (férfiak), 5 óra (nők). Útvonal: Dobogókő – Körtvélyespusztá (rom) (4) – Prédikálószték (5) – Sikárosi útelágazás (6) – Szilágyi Bernát-forrás (7) – Dobogókő. Dr. Somogyvári Károly hegyi férfi és női kis maratoni (külön értékelve): ([12,8/15,2 km]/420 m), rajt: 10:30 órakor, szintidő: 3 óra (férfiak), 3,5 óra (nők). Útvonal: Dobogókő – Fagyoskatona (1) – Szilágyi Bernát-forrás (7) – Sikárosi útelágazás (6) – Király-kúti-nyereg (8) – Dobogókő. Dr. Téry Ödön nehéz teljesítménytúra: ([11,7/15,7 km]/770 m), rajt: 9:00 és 10:30 között, szintidő: 5 óra. Útvonal: Dobogókő – Körtvélyespusztá (rom) (4) – Prédikálószték (5) – Király-kúti-nyereg (8) – Dobogókő. Dr. Zsitvay Tibor könnyű teljesítménytúra: ([12,8/15,2 km]/420 m), rajt: 9:00 és 10:30 között, szintidő: 4 óra. Útvonal: megegyezik a hegyi férfi és női kis maratonival. Ellenőrzés: valamennyi kategóriában minden ponton (futókatagóriák: Sportident-dugók, túrázó: lyukasztás). Dugók a versenyközpontban, a jelentkezéskor bérelhető. Ára 200 Ft, de letétet (a dugók ára, 6 000 Ft) vagy igazolványt kérünk a használat alatt. Díjazás: Valamennyi hegyifutó-kategória győztese kupát, első három helyezette tárgyjutalmat kap. Mind a futókatagóriákban, mind a teljesítménytúrákon a szintidőkön belül teljesítők oklevelet kapnak. Minden indulónak ajándékkal kedveskedünk. A versenyen GPS használható. Útvonalleírások: a kevésbé jól tájékozódók számára elkészítettük a futókatagóriák, a maratoni, a félmaratoni és a kismaratoni útvonalleírásait (honlapunkon — www.tabanispartacus.hu — a 2010. évi versenynél előzetesen megtekinthető). A valamennyi pontot ábrázoló térképvázlat is megtekinthető honlapunkon.

Információ: www.tabanispartacus.hu/Tajfutó Szó.; tabanispartacus@gmail.com; gyalog@mafi.hu
túrák: Schönviszky László 70/319-4812, 18 óra után: 1/200-3319

Mindenkit szeretettel vár a Rendezőség

MAGYAR KUPA ÉRTÉKELÉS

Megszületett, elkészült, kezünkbe vehetjük, értékelhetjük. Véget ért a 2011-es összetett Magyar Kupa. A 11 kiírt versenyből, mindegyiket sikerült lebonyolítani, és mindegyiken voltak értékelhető kategóriák is. Összetett bajnokot csak 7 kategóriában lehetett hirdetni, mivel a kiírás szerint ez csak olyan kategóriában lehetséges, ahol hat értékelhető verseny volt az évben.

Aserdülő fiúknál, igen hektikus verseny zajlott. Hét értékelhető versenyen összesen 16 versenyző tudott ranglistás eredményt produkálni, de azt sem egyszerre. A végeredményben Dalos Máté hozta el a trófeát, Egei Patrik és Peregi Dávid előtt.

Az ifiknél jóval kiegyensúlyozottabb volt a verseny. A 11 futamból 9-en volt értékelhető eredmény, melyekkel szintén 16 versenyző került fel a rangsorra. A dobogóért a jövő nagy reménysejlei küzdöttek, amiből torony magasan Nagy Benő emelkedett ki, aki a megszerezhető 600 pontból 600-at meg is szerzett, nem adva esélyt a követőinek. A második helyet Horváth Gergő, a harmadikat Tóth Bendegúz hozta el.

A junior fiúknál 3 fiú küzdött a dobogóért, bár az utolsó hétfévével, és a junior válogatókkal, ez 8-ra bővült. 7 versenyen döntötték el a helyezéseket. Első helyet Horváth Marcell hozta el, aki szintén megszerezte az 500 megszerezhető pontot, de ez alig 11 pont előnyt adott neki Bedő Csabival szemben. A két titánt Németh Bence követte, aki szintén 400 pont felett gyűjtött az évben.

Talán a legkiélezettebb csatát a senior 40-es kategória hozta, ahol Tamás Tibi és Pálfi Tóni is fej-fej mellett haladt az év során. A győztes végül egy arasznyival Tamás Tibi lett. Pálfi Tóni a második, míg Gyallai Janó a harmadik helyet hozta el. Az érdekessége a kategóriának, hogyha Hajdú Martin nem csak négy versenyen indul el, nem biztos, hogy a helyezettek meg tudják fogni. F 40-ben egyébként 11 versenyen dőlt el a Magyar Kupa sorsa, ahol összesen 26 versenyző szerzett értékelhető eredményt az év során. A rutinos rókáknál, F50-ben a versenyt Jankó Tamás igencsak rövidre zárta. Egy

verseny kivételével, ahol elindult, ott nyert, így 700 ponttal nyerte az összetettet. Őt Bunyik László és Vekerdy Zoltán követte, aki az utolsó hétfévéig szorította le a dobogóról Hegedűs Bélát. A Magyar Kupa sorsa itt 10 versenyen dőlt el, és összesen 20 versenyző ért el rangsorba illő eredményt.

A női elitbe épp hogy létrejöhett a Magyar Kupa, hiszen összesen hat értékelhető verseny volt az évben, amelyen 14 értékelhető versenyző indult. A versenyt Füzy Anna simán nyerte. A dobogó többi fokán már csak az volt a kérdés, hogy a kitartó versenyzők, vagy a meglehetősen hektikusan felbukkanó elit lányok lesznek-e jobbak. Végül utóbbiak osztottak a dobogó alsóbb fokain, a második Dr. Cseh Veronika, míg a harmadik az idén még junior Koós Brigitta lett.

Az egyik legtitiztább győzelem:
Nagy Benő

A másik sima győztes: Füzy Anna

Végül a legnépesebb és legerősebb kategória, az elit férfiak. Mondhatnánk, hogy izgalmat hozott, de ez így nem igaz. Az egész év Marosffy Dániel és Rózsa László harcával telt, de mivel Dani nem indult el pár versenyen, így lényegében elengedte ezt a harcot, sőt, felvillantotta annak a lehetőségét is, hogy a többi jelöltek akár a dobogót is elorozzák előre, amennyiben az utolsó fordulóban nem ér el eredményt, de ez nem következett be. László végül simán, az elérhető maximummal, azaz 700 ponttal nyerte az összetettet. A 2. hely Danié lett 687 ponttal. A harmadik helyet végül Vajda Zsolt hozta el, egy hajszálnyival Bihari Zoltán előtt. Utóbbiban párharc érdekessége, hogy Zoli az utolsó hétfévéig csak kieső, és nem értékelhető eredményeket ért el, míg Matri ezen a hétfévéig, mint ellenőrző bíró tevékenykedett, és így nem indult. Férfi elitben idén 38 versenyző ért célba bármelyik versenyen értékelhető eredménnyel.

A díjazottak kihirdetésére majd a szakági évadzárón kerül sor. Jövőre szintén lesz összetett Magyar Kupa, reményeink szerint még ennél is nagyobb mezőnnyel.

(mtfsz.hu)

KOVÁCS ÁDÁM KILENCEDIK A HEGYIFUTÓ VILÁGBAJNOKSÁGON

Albániában, Tirana környékén rendezték az idei, immár 27. Hegyifutó Világbajnokságot. Az eseményre (ami egyben junior VB is volt) összesen 35 ország több mint 300 futója nevezett. Hazánkat 17 versenyző képviselte, köztük Kovács Ádám és Kerényi Máté. A versenypálya egy 4,5 km-es kör volt 285 m szinttel, amiből a felnőtt férfiakkal három, a felnőtt nőknek és a junior férfiakkal kettő, a junior nőknek pedig egyet kellett teljesíteni, így nem csak felfele, hanem a lefele is kellett futni a mezőnynek. Mindkét kategóriában amerikai győzelem született Max King és Kasie Enman révén. A férfiaknál Kovács Ádám nagyszerű futással 55'02" idővel a kilencedik helyen ért célba. A román tájfutó válogatott lonut Zinca a hetedik helyen végzett. (mtfsz.hu)
A verseny hivatalos honlapja: <http://www.wmrc2011.al>

LENKEI ZSOLT ÖTÖDIK A SVÉD KÖZÉPTÁVÚ OB-N

28 másodpercet kapott a győztestől Brandsbo mellett rendezték a svéd középtávú OB-t, egy igazi technikás skandináv terepen, ami még a hazai menőknek is kihívást jelentett. A férfiaknál a rendkívül szoros versenyt Erik Rost nyerte egy másodperccel az amúgy gyorsabb, ám kétszer is hibázó John Are Myhren előtt. A harmadik helyre a rutinos Emil Wingstedt jött be, majd Anders Holmberg, Lenkei Zsolt és Graham Gristwood következett. Az első hat helyezett 33 másodpercen belül volt. A nőknél Jenny Johansson kisebb meglepetést okozott a szám világbajnokának, a többször is hibázó Helena Janssonnak bő egy perccel történő megverésével. A harmadik helyet öt másodperccel Jansson mögött a cseh Eva Jurenikova szerezte meg. (mtfsz.hu)

BEFEJEZŐDÖTT A VILÁG KUPA

A Világ kupa utolsó, 10. futamát rendezték La Chaux-de-Fonds belvárosában. A nagyon gyors pályákon akadtak útvonalválasztós átmenetek, amelyek megosztották a mezőnyt, ám többnyire nagyjából egyenértékű útvonalakon. A hölgyeknél Minna Kauppi végig vezetve szerezte meg az elsőséget, még az is belefért neki, hogy a pálya második felében, egy hosszú átmenetben egyértelműen rossz útvonalat válasszon. A dobogó többi részét a svédek adták Lena Eliasson és Helena Jansson személyében. Jansson ezzel a helyezéssel megszerezte a Világ kupa összetett elsőségét is, igaz, ehhez inkább az kellett, hogy az eddig élen álló és ezáltal utolsóként rajtoló Annika Billstam óriásit hibázzon (az 5. pontról a 8.-ra ment), és ezzel gyakorlatilag kiszálljon a versenyből. Összetettben a második helyre jött fel Minna Kauppi, aki kis

szerencsével akár Jansson-t is megelőzhette volna, harmadikra pedig Lena Eliasson, így Billstam még dobogós sem lett. Szerencsi Ildikó 4 ponttal a 106. helyen végzett. A férfiaknál is rajt-cél győzelem született Daniel Hubmann révén; a második helyre a svéd specialista, a VB ezüstöt tragikus módon elbukó Jerker Lyssel jött be, a harmadik Matthias Kyburz lett. A svájciak az első hatba négy, az első kilencbe hat versenyzőt adtak. Hubmann ezzel bebiztosította zsinórban negyedik Világ kupa elsőségét. Thierry Gueorgiou mai negyedik helye elég volt az összetett második hely megőrzéséhez (Hubmann négy elsőse közül háromszor is a francia lett a második). A harmadik helyen sem történt változás: Matthias Merz maradt a dobogó alsó fokán. A magyar versenyzők közül Lenkei Zsolt 37 ponttal 55., Kovács Ádám 26 ponttal 69. lett. (mtfsz.hu)

JÓZSA GÁBOR NAGY FÖLÉNNYEL NYERTE AZ IDEI ORSZÁGOS MARATONFUTÓ BAJNOKSÁGOT!

A Törekvés háromszoros országos bajnok tájfutója feltette a koronát eddigi szép futósikereire. Csaknem 4 perccel verte az ötszörös maratoni bajnok Rezsényi Gergelyt október 2-án, a Budapesten megrendezett bajnokságon. Ideje 2:27:49, ami a nagy meleg és az egyesek szerint közel 500 méterrel hosszabb pálya miatt minden elismerést megérdemlő teljesítmény. Kiváló szereplésének azért is örülhetünk, mert legutóbb 1983-84-ben nyert tájfutó országos maratoni bajnokságot, amikor Kiss Zoltán kétszer is győzött. A tavalyi bajnok Tóth Tamás nem volt a 33 fős mezőnyben. A nőknél a veterán Földingné Nagy Judit nyert, ideje 2:54:47. A Londoni olimpiára készülő Gyurkó Fanni nem indult a bajnokságon, mivel egy héttel korábban a Berlini Marathonon vett részt. Ottani ideje 2:46:57 A nagyon erős nemzetközi mezőnyben a 30. helyet szerezte meg, a legjobb magyar volt. (Bozán Gy.) Pelyhe Dani Józsa Gáborral készült interjúja a 10-11. oldalon olvasható.

HUNGÁRIA KUPA KÖSZÖNŐ KIADVÁNY

Paskuj Máttyás köszönetet mond rendezőtársainak, valamint Mórahalom község lakosainak és polgármesterének. A sok fényképpel és internetes bejegyzésgyűjteménnyel színesített kiadvány letölthető innen: http://mtfsz.hu/index.php?option=com_docman&task=doc_download&gid=512&Itemid=561 (mtfsz.hu)

funkwerk)))
Magyarország

www.funkwerk-mo.hu

KERÉKPÁRRAL A VILÁG KÖRÜL (3)

Megálló Allah köszöntésére

Zita és Árpi áthaladt Grúzián és Örményországon és már Iránban járnak. Lassan négy hónapja tekernek. Mindenütt szívesen látják őket, kapnak ingyen szállást, internet hozzáférést, és ellátják őket élelemmel. Eddig háromszor kellett szállásra pénzt kiadniuk, és közlekedésre sem kellett volna még sokat költeniük, ha nem vágta volna át őket egy taxis. Ráadásképp idegenvezetést is kapnak a barátságos helyiektől. Mintha mindenki ráérne?

Rájöttek, hogy pár alapszót érdemes megtanulni az éppen aktuális nyelven a könnyebb boldogulás érdekében. Kis szótárak letölthetők a jövő nászutasai számára.

Egészségügyi kiadásuk nem volt még, sőt, inkább megtakarítottak némi kosztpénzt Árpi gyorsított anyagcseréje miatt. A képeken most kicsit soványabbnak látszik az ifjú férj.

Zita kénytelen az iszlám országokban alkalmazkodni a helyi öltözködési előírásokhoz. Már divatbemutatót tarthatna csadorból.

Benne voltak a TV-ben, szerepeltek az örmény RTL-en. Más közlekedési eszközöket is kipróbáltak: busz, taxi, vonat, minibusz és siklóernyő.

A nagyvilágban és Magyarországon történő dolgokról csak érintőlegesen értesülnek, például abból, hogy a manyup reálhozam felvételhez meghatalmazást kellett küldeniük, vagy hogy az iráni rial árfolyama pozitívan változott.

Árpi részletes és szórakoztató bejegyzéseivel remekül követhetők a kalandok. Érdemes a <http://360fokbringa.hu> honlapra kattintani.

Híd Tbilisiben

Grúz Zita

Medvével aludni

Kicsit soványabban

Iráni Zita

Paplanernyőzés

Néhány szemelvény ízelítőnek:

„...nagy, kb. 30nm-es hallt képzeljétek rózsaszín falakkal, körben ablakokkal, nagyjából teljesen üres, de a jobb oldalában található egy ágy, bal oldalt a parkettán pedig egy nagy medve fekszik. Vagyis egy medvebőr szőnyeg. Mivel mindketten most láttunk ilyet először, kicsit vad és rémisztő látvány volt számunkra, ezért szegény állatot, – vagyis csak a bőrét és a szőrét – végül kicsit el kellett forgatnom, mert Zita nem bírta a látványt. Ahogy felült az ágyból, az egész szobából csak annyit látott, hogy egy nagy, kilapított medve szemez vele.”

„Ekkor láttuk először, hogy hogyan esznek az irániak a vendéglőben: vannak az Európából megszokott asztal-székes megoldások, de mellett vannak még kisebb 2x2 méteres blokkok, ezek térdmagasságba vannak szerelve, szőnyeg van rajtuk és 3 irányban háttámla. Az emberek leveszik a cipőjüket, és ide ülnek fel enni, teázni, beszélgetni.”

„A metróban ... a legelső vagonrész le van választva egy korláttal, ez a „Womens Only”, azaz csak női szakasz. Persze néhányan – többek között Zita – utaztak nők a férfiak között, de a nők között férfiak nem. Az is elgondolkodtató volt, hogy a női részleg kb. tized akkora volt, mint a férfi, de még az a kis rész sem volt tömve, ellentétben a férfi szakasszal. Hol vannak a nők, mit csinálnak, teleportálnak? Valószínűbb, hogy nem utaznak annyit, hanem otthon mosnak-főznek-takarítanak...”

„...hajnali 5-kor megállt a vonat, és rajtunk kívül mindenki leszállt és átsétált egy dzsámiba imádkozni! Igen, ezért állt meg a vonat, csak azért, hogy az utasai le tudjanak szállni imádkozni, amikor annak itt van az ideje – hajnali ötkor.”

„Maga a beszélgetés sajnos nem ment el túl nagy mélységig, általában a műsorvezetők beszéltek hosszasan, nagy körmondatokban mindenféle vicces és érdekes dolgokat, aztán pedig kérdeztek tőlünk valamit,... a híradó blokk előtt megkérdezték Zitától, hogy mi a véleménye az örményekről és Örményországról, de a választ már nem fordíthatta le Laci örményre, mert jött a híradó, ami után persze elfelejtődött a kérdés, és a rá adott válasz. Amikor a nehézségekről kérdeztek az elején, kicsit megcsillant a szemem, hogy hátha valami értelmes mélységig el fog jutni ez a beszélgetés, de aztán ez sajnos nem történt meg, így igazából az egésznek így utólag nem sok értelmét láttam, kivéve persze azt, hogy szerepeltünk, aminek reméljük, hogy a szponzoraink nagyon örülnek! (Évobike! Hány tucat rekura érkezett azóta rendelés Örményországból?! :D)”

„Közben egy sms váltással már azt is sikerült megtudni, hogy egy meghatalmazás kell az adóm reálhozamának felvételéhez, amit a nagykövet tud majd hitelesíteni nekünk. Ne kérdezzétek mi az a reálhozam, mert én se tudom, csak annyit, hogy visszapakol egy egész jó kis összeget az állambácsitól, ami több heti utazásra elegendő lesz nekünk.”

Bacsó P.

UFO-k

Isfahan

Születésnap

A MINDIG VÁLTOZÓ VÁLTOZATLAN

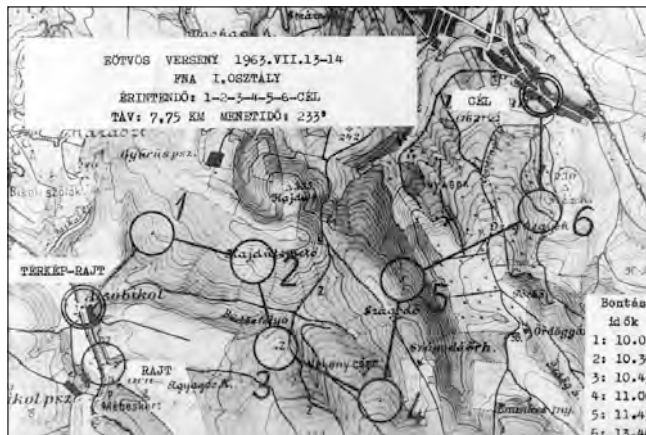
Az első ötven Eötvös története

Főszerkesztőnk kérésére ezúttal az 50 Eötvös Loránd emléverseny térképeiből szemezgetünk, néhány érdekes történettel kiegészítve. A cikk sorozat a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum támogatásával jön létre.

Az Eötvös Loránd emléversenyt a BEAC immár 50. alkalommal rendezte meg az idén, ez a legrégebbi tájfutó rendezvény nálunk, amelynek sem a neve, sem a rendezője nem változott a fél évszázad alatt. Ez persze csak kis igazítással igaz, mert mind a szakosztály, mind a verseny nevében először a tájékoztatósi, majd a tájékoztatósi futó újjában pedig a tájfutó kifejezés szerepel. Erre utal a cím is, míg a verseny és a térkép szinte minden évben hozott valami újítást, az Eötvös és BEAC mindvégig változatlan maradt. A térképek követték a tájfutó térképek hazai történetét, illetve gyakran nem követték, hanem az élen jártak.

Az első Eötvöst 1961-ben a Bükkben rendezte a szakosztály. 1963-ig régebbi turistatérképek fotókópiáin folyt a versenyzés, ezek közül az 1963-as látatlanul felnőtt női pályát mutatott be. (Köszönet Zetornak a nagyszerű fotózott térképgyűjteményért! <http://lazarus.elte.hu/tajfutas/omaps/bw/bw.htm>)

1964-ben már helyesbített fotón került megrendezésre a verseny Bujákon, ez évben ezt csak a Kilián és a Nov7 mondhatta el magáról, az élvonalat pedig a színes nyomtatott térképek képviselték, a Honvéd kupa, amelyen a katonai térkép egyszerűsített változatát használták és a Fehérkő-lápa, amely az első helyesbített színes térképünk, Amigo (Kovári Endre) munkája.

1965-ben az MTSz-szel támadt vita miatt elmarad az Eötvös, emiatt ünnepeltük egyszerre az 50. versenyt az 50 éves évfordulóval idén. Ez az 50 verseny persze kb. 100 futamot jelent, hiszen majdnem mindig legalább két, de többször három futamos versenyt rendeztünk.

1966-ban készült az első színes lap a Kartográfiai Vállalatnál, ezt a következő évben ismét fotó követte, de azóta mindig saját helyszínelésű és rajzolású térképen zajlik a verseny. Az 1 : 50 000-es méretaránytól idénre eljutottunk az 1 : 1000-ig, az ofszet nyomtatástól a lézernyomatóig.

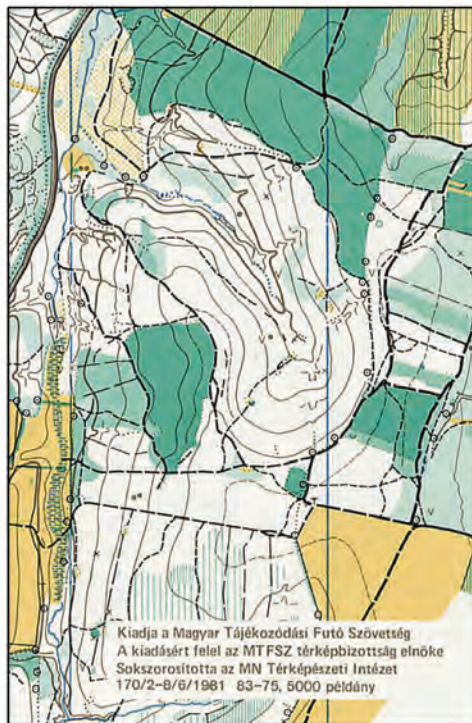
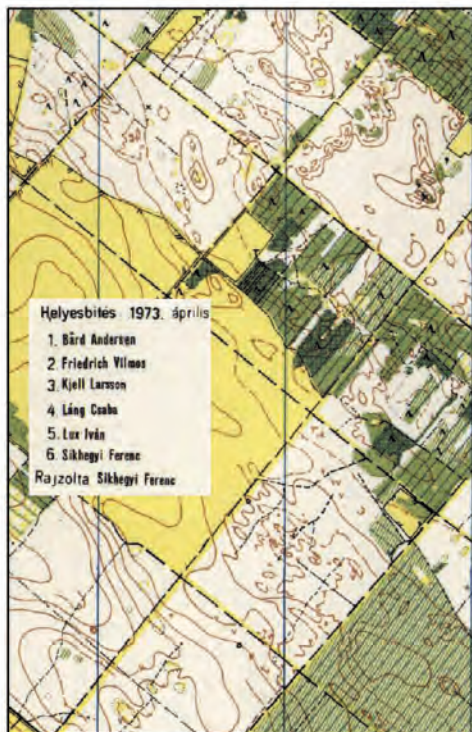
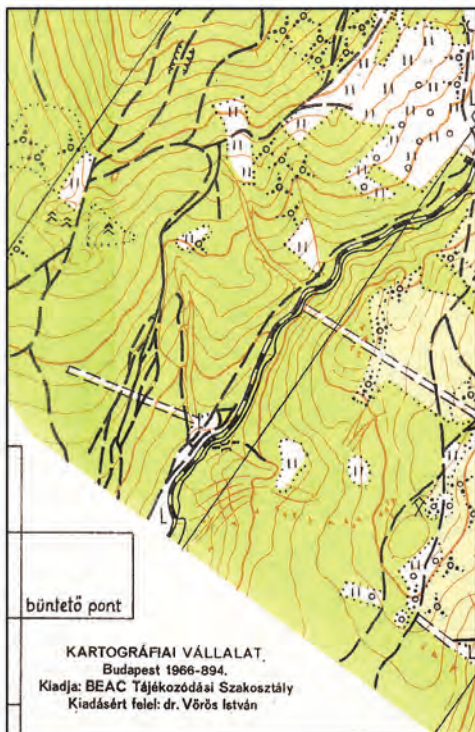
1968-ban volt az utolsó éjszakai (eltekintve a 8 fős váltók futamaitól), 1969-ben volt az első nemzetközi Eötvös és, ennek egyik térképét az utolsó pillanatban letiltották, de ezt már megírtam néhány éve itt a Tájéolóban. 1970-ben az első 15ezres térkép készült a Miskolctapolcán sorra kerülő versenyre, amelynek „Szolgálati használatra” minősítését szerencsére a nyomtatás után törölték, így nem kellett visszaszedni a versenyzőktől. 1971-ben az eddi-

gi leghosszabb, hét napos verseny (EBHOL) része volt rendezvényünk, később az évek során diákolimpiával, Budapest Bajnokságokkal stb. vontuk össze az eseményt.

A két évvel korábbi kisebb segítség után 1973-ban vettem részt először a Pótharaszti munkálataiban és 1983-ig készítettem kisebb-nagyobb darabot a térképből, majd néhány éve, mióta főleg parkversenyeket rendezünk, én készítem a térképek jó részét. A városi rendezés tette lehetővé a délutáni váltók rendezését, amellyel ismét sikerült valami újat bevezetnünk, amit szerencsére mások is átvettek, sőt a kiemelt versenyeken ajánlott versenyszám.

1983-ban a VB előtt az utolsó verseny volt a miénk, de végül csak az ausztrál válogatott indult rajta, jellemző az akkori állapotokra, hogy a legjobb eredményt a csapat edzője, a svájci Dieter Wolf érte el.

**Hegedüs Ábel térképész
HM Hadtörténeti Intézet
és Múzeum Térképtára
hegedus.abel@hm-him.hu**

A magyar csapat

18. Rádiós tájfutó EB Románia

A MAGYAR FŐSZEREPLŐ: ZARNÓCZAY KLÁRA

Először rendezhetett világversenyt Románia rádiós tájfutásban, s mindjárt jubileumit. Az első Európa-bajnokságot ugyanis éppen 50 éve rendezték Stockholmban. Most 2011. szeptember 5-10. között Bihar megye határon túli oldalán, a Nagyvárad melletti hírneves Félixfürdőn színvonalas, sikeres viadalt hoztak tető alá román sporttársaink. Pedig az eddigi-ekhez képest még nehezebb dolguk is volt, hiszen itt mutatkozott be először kontinensviadalon az új versenyszám, az úgynevezett gyorsasági. A 26 nemzet mintegy 300 sportolója között 15 magyar is indult. A főszereplő közülük Zarnóczay Klára lett, aki egyéniben is és Cserpák Ferencnével csapatban is Európa-bajnoki címet szerzett a W50 kategóriában, egy egyéni bronzon kívül. A versenyről minden érdekeltnak meg van a saját, szubjektív sztorija. Az enyém alább következik.

Rendezés magyar segítséggel

A sikeres rendezéshez volt némi közünk nekünk magyaroknak is, hiszen két nemzetközi versenybírónk, Börcsök István és Venczel Miklós is fontos szerepet játszott benne. Az érdekes, korrekt pályákat, (amelyeken az adók érintésének optimális sorrendje például sokszor még utólag sem egyértelmű) utóbbinak köszönhetjük. De ők már a via-

dalt közvetlenül megelőző egyhetes romániai edzőtábor lebonyolításában is aktívan közreműködtek. Az egyik edzőtérp térképét is (Betfia Sud) magyarok, nevezetesen Gidófalvy Péter, Zelei Ferenc és Zentai (Popey) József „követték el”. Ebben a táborban jó lett volna az egész magyar csapatnak részt vennie, az év eleji felkészülési tervben ez még így is szerepelt. Végül azonban egyedül

csak csapattársam, Szűk Zoltán engedhette meg magának anyagilag ezt a luxust, de ő is csupán részben, néhány napig. Mert az idei EB-re is csak azok utazhattak a válogatási feltételek teljesítői közül, akik önmaguk vagy szponzoraik révén állni tudták a költségeket. A lehetséges 33 versenyző helyett ezért voltunk mi mindössze tizenöten. Az öt női kategória közül háromban nem is indult versenyzőnk és a hat férfi kategóriát is számítva, összesen csak öt csapatunk állt össze. A külföldi élmezőny eközben határozottan erősödik és olyan nemzetek is labdába rúgtak, akiket eddig nem tekintettünk komoly ellenfeleknek. A cseh, orosz, ukrán hegemonia azonban megkérdőjelezhetetlen.

A terepbemutató adópróbas edzésére a versenyközpontnak helyet adó szállónk, a Hotel Termál tövében került sor. Egy nyiladékhálós, eléggé idős, elegyes lomberdőben hangolhattuk készülékeinket. Csapatonként egy-egy térképet kaptunk, bár töb-

ben ezt nem is használták. Mivel én magyar nyelven reklamáltam a rajtban álló romániai sporttársamnak, kaptam saját használatra egy plusz darabot, ami ugyan számítógépes, gyengén olvasható nyomtatott volt, de többet ért a semminél. Az rögtön feltűnt, hogy a térképre a rendezőség által bejelölendő két pont, a rajt és cél közül itt egyiket sem sikerült pontosan eltalálni...

Délután az ünnepélyes megnyitó helyszínére, egy városzéli, új kastélyba masírozott végig az utcákon a 26 nemzet zászlajával és országaik felirataival díszített tömeg. Mi a használatra kölcsönbe kapott narancs-sárga pólónkban és piros-fehér-zöld berakással díszített bozótfelsőnkben egészen elegánsan viritottunk.

Nagyvárad határában

Az első versenynapon a hajnali kelést és reggelit követően igen rövid buszozás után Nagyvárad szélén raktak ki bennünket. A Saldabagi de Munte térkép mély völgyekkel szeldelt, markáns domborzatú terepet ábrázolt. A nemzetközi zsűri döntése nyomán mind a rendezők, mind a versenyzők dolgát nehezítve, megosztották a kategóriákat. Egy részük rövidhullámú (RH), a többiek ultrarövidhullámú (URH) versenyyel kezdtek. Máskor is előfordult már ilyen, és én is azt gondoltam, hogy így a nagyon sokáig, öt-hat órán át tartó rajtoltatás lerövidülhet. Ebből is látszik, mennyire nem konyítok a matematikához: mivel a versenyzők 5 percenként követhetik egymást (kivétel ez alól most már a gyorsasági), a rajtoltatás hosszúsága a legnépesebb kategória létszámától függ. Ha tehát nem is rövidült időben a verseny, a mezőny öt adó helyett kétszer ötre oszlott szét. Ám így előfordult, hogy valaki az útba és irányba eső másik hullámhosszú ponton kötött ki. A számomra utolsó, harmadik adó előtt ez velem is megesett. A kód szerencsére gyorsan helyre tett és nem dugtam rossz

pontot fogva, mint néhányan, hanem bosszús fejcsóválással hagytam ott. De bosszankodásra már az elején okot adtam magamnak. A mi kategóriánk, az M60 URH-val kezdett, ami nekem a gyengébb számom. A térképet felvéve és a rajt és cél helyét látva egyből eldöntöttem, merre fussak el a kifutófolyosóból. Azután már futás közben végighallgatva az adókat, megint bedőltem a trükknek és a lehangosabban hallható ötös felé kanyarodtam. De, hogy ne lett volna hangosabb, mikor a szemközti hegy oldalából akadálymentesen sugárzott? Kint meg balra a négyes, amivel kezdeni kellett volna, a gerinc mögül, majdnem a völgy aljából éppen csak susogott. Hiába rohantam azután, a verseny már itt eldőlt: az okosabbja bő egy kilométerrel rövidebb pályát szavazott meg magának... A 34 versenyzőből ez nekem a kilencedik helyet jelentette.

Ebben a számban az augusztus végi salgóbányai országos bajnokságon is csak harmadik voltam. Abban reménykedtem, legyőzőim itt is elvernek legalább úgy, mint otthon, és akkor jók leszünk csapatban egy dobogós helyre. De ez sem jött össze. Pedig én nem tévét nézni vonatoztam el Félxfürdőre.

Összejött viszont Zarnóczy Klára és Cserpák Ferencné Európa-bajnoki címe a W50 kategória csapatver-

senyében! Zarnó egyéniben még egy bronzot is szerzett. Jóvóltukból az esti eredményhirdetésen a magyar Himnusz (eddig nem ismert hangszerelésű) változatát is meghallgathattuk. Ha nem is dobogós, de több remek eredményt az első napon is elkönnyelhetünk. M19-ben Iski Richárd negyedik helyéből (27 indulóból) csak azért nem lett érem, mert ugyanúgy hagyta magát átverni, mint én. Mucsi Mihály (M40) viszont 42 futóból lett hetedik, ami legalább ilyen kiváló. Moravszki János (M50) harminc közül ötödik, Patocska István (M70) 13 közül hatodik, Cserpákné Pirocska (W50) 11-ből szintén hatodik lett.

Egy másodperc előnnyel lett Európa-bajnok Zarnó!

Másnap az eddigi pihenőnap helyett újra futni kellett: a sporttörténeti jelentőségű első Európa-bajnoki gyorsasági versenyre gyalogosan, a terepbemutatóval szomszédos erdőbe sétáltunk ki. Ezt a rövidhullámú számot azért találták fel, hogy a rádiós tájfutás is eladhatóbb legyen a médiák és a közönség felé. Több eltérés is van a hagyományos és e között. Itt az adók 12 másodpercenként felváltva adnak egymás után. Öt adó a szokásos sebességgel, másik öt pedig sokkal gyorsabban. Köztük van még egy másik hullámsáv, de

Hárman a dobogón

folyamatosan sugárzó és a térképre is berajzolt úgynevezett S pont, amit a kettő között kell fogni. A versenyzők pedig egymás utáni csoportokban 2 percenként rajtolnak, és csak egyéni értékelés van. A Baile Felix térkép 1:5000 méretarányú volt, 5 méteres alapszintközzel.

Az első hazai versenyek az ittenihez képest kicsit hosszúra sikeredtek, s mivel a pálya hossza éppúgy titok, mint az adók helye, kicsit meglepő volt az itteni igen rövid, tényleg gyors pálya. Az előző napi, szinte végig jól futható szálerdő helyett itt mozaikos zöld, de áthatolható bozótfoltok nehezítették a futást és a látást. Ez utóbbi is igen fontos szempont, mert a gyorsasági pontjain nincs bója, csak az SI dobozt tartó állvány!

Azt azért nem értem, miért rajzolták a térképeinkre itt is rossz helyre a rajtot? Ennek végül is, például számomra, döntő jelentősége lett, mert a berajzolt helyről át lehetett volna térni a másik kifutófolyó felé, amerre érdemes volt kezdeni, a ténylegesről meg nem. Mindenesetre az előttem végző három versenytársam nem törődött ezzel és a baloldali adóval kezdtek, én meg mint a birka, mentem amerre indítottak.

Az igen jól sikerült és kedvezően fogadott számban a győztes időket negyedóra körül váltakoztak. Mi magyarok a legjobban annak az 1 (!) másodperces előnynek örvendeztünk, amivel Zárno egyéni Európa-bajnoki címet szerzett az orosz Vasilyeva Elena előtt!!! Gondolom, az orosz hölgy másként vélekedett. De ha tudná, hogy Klári atlétikában, rövid távokon is kiváló, nem lenne így meglepve. Cserpákné Piroska ötödik, Iski Ricsi nyolcadik, Mucsi Misi tizenegyedik, Patocska Pista bácsi hetedik és az én negyedik helyem sem megvetendő. Ezért aztán nem is bántuk olyan nagyon, hogy nem kirándulni vagy várost nézni lehetett a pihenőnapon.

Némi meglepetést okozott a mezőnyök végén induló lengyel futók

Érmet kapok az EB-n

kiváló, jobbra dobogós helyezése. Reakcióként erre megfogalmazódott a rajt karantén mellett a cél karantén szükségessége is ebben a számban...

Még egy érem a zárónapon

A harmadik napon, megint hajnalban, mintha kissé túl korán értünk volna ki a buszokkal a rajtba, mert 2 órát várhattunk még a 0-időig. A szemétkupacoktól díszelgő marhalegelen (bár legelésző lovat is láttunk) a magyar csapat egy kis mélyedésben keresett menedéket a metsző, hideg szélről. (Errefelé még több a szemét az erdőben, mint nálunk, pedig ez a civilizáció alacsony fokát mutatja. Szerintem a bűnözővé válás a szeméttel kezdődik.)

Szép, nagyrészt fehér, de helyenként zöld erdőt is mutatott az első napival megegyezően 1:15000 méretarányú, 5 méteres alapszintközű, Mierlau-Cordau nevű térkép. No, itt már nem hagytam magam átvérni. Hallottam legközelebből az ötöst, de azért sem arra kezdtem, hanem a négyesre. Így tett a mezőnyünkben majdnem mindenki. Csak a sokszoros világ- és Európa-bajnok ukrán Fursa Oleg nem. Igaz, így a térkép túlsó feléről, több mint egy kilométerrel távolabbról kellett betalálnia a célba, mint másoknak. Utóbb az internetről kiderült, mégis

ő futotta a rövidebb pályát! Megint átvérték...

Az utolsóinak hagyott ötösré menet ráadásul a fáradtságtól már kissé meg is süketültem. Összetévesztettem a négyes morzejelét az ötössel és szinte már látótávolságból kanyarodtam rossz felé, míg vagy 200 méteres sprint után rájöttem a tévedésemre. Akkor meg egyből a tévéstábnak rontottam neki, a pontőrök meg ott röhögtek tőlem vagy 10 méterre a gödörben. De dugás után azután már a térképen előre kiválasztott útvonalon, mint az örült rohantam a céladóig (közben mérve is rá), majd a meredeken lejtő kordonok között a célba.

Másik csapattársam, Kovács Bandi rögtön mondta, hogy jó idő az az 52 perc. (A befutószakasz nekem 7, neki 28 percig tartott, mert ő tájolt nem használva ellenkező irányba indulva elkevert.) Nagyon jól futott viszont a legutolsó rajtban induló Szűk Zoli barátom és 15. helyezéssel csapatban a dobogó árnyékába, a negyedik helyre lettünk jók 12 együttes közül. Én befutás után éreztem csak, hogy a műtött bal térdem rendesen begyuladt és bedagadt a hosszú, másfél kilométeres lejtőn való rohanástól. De megérté. Ha Fursa nem is, a többi versenytársam mögöttem végzett. És végtelenül boldog voltam,

hogy újabb érmet nyerhettem, ami immár a 13. a világ- és Európa-bajnokságokon szerzettek között. És amit elsősorban Borsod-Abaúj-Zemplén megye közgyűlése, Miskolc Megyei Jogú Város önkormányzata és a Húscentrum Frissáru Logisztikai Kft. támogatásának köszönhetek. A 6 egyesület (Aranyhomok Rádióklub Kecskemét, FMV

Rádióklub Budapest, Puskás Tivadar Rádióklub Budapest, Türr István Rádióklub Baja, Nyíregyháza Városi Rádióklub és Zöld Sportok Clubja Miskolc) futóiból álló magyar válogatott tagjai közül aznap sajnos még egyedül Mucsi Misi 9. helye említhető. Helyezéstől függetlenül azonban dicséretet érdemel a nyíregyházi Dévényi Kristóf, aki ifi létére a

felnőttek (M21) között versenyezve mindhárom versenynapon minden adóját megfogva, szintidőn belül érkezett célba.

A viadal legkisebb létszámú válogatottja egyébként Kazahsztán volt, ugyanis egy személyben riválisom, Kochergin Alexandr alkotta. S hogyan kerül egy kazah az Európa-bajnokságra? Nos úgy, hogy ez csak röviden szólva Európa-bajnokság. Hivatalosan az IARU (Nemzetközi Rádióamatőr Szövetség) I. Régiójának vetélkedője, ahová kontinensünkön kívül Afrika, Közel-Kelet és Észak-Ázsia is tartozik. A verseny hivatalos megnevezése: 18th IARU R1 ARDF CHAMPIONSHIPS. Neveztek rá Kongóból és Mongóliából is, bár nem érkeztek meg. Indult viszont – versenyen kívül, jóval a mezőny után – egy USA-beli versenyző.

A 16, érmet szerző nemzet között Magyarország az előkelő ötödik helyen zárt.

Kovács Attila

Zöld Sportok Clubja Miskolc

Csapat aranyérem W50-ben

Graffic-Com Bt.

MÁTHÉ ISTVÁN

06 20 9573165

06 1 2423945

mathepista@gmail.com

grafficcom@gmail.com

1031 Bp. Malomkerék u. 1.

egyedi termékeink:

laminált rajtszám

pp/pe kordonszalag

molinó/ponyva

reklámtábla

passztartó szalag

rendezői kártyák

öntött érem

éremszalag

póló emblémázás

mez feliratozás

DOBOGÓN A SKÓT 6-NAPOSON

Három évvel ezelőtt angol barát-nőm, Lynne Walker, aki évek óta a Skót Tájfutó Szövetségnél dolgozik, meghívott, hogy jöjjenek el a Skót 6-naposra, mivel 2009-ben ő lesz a főigazgató. Nagyon szerettem volna menni, de 2009 augusztusában más dolgom volt. Hogy mi, azt magyar tájfutóknak aligha kell magyaráznom. De azért megígértem, hogy a 2011-ről esetleg szó lehet. Amikor megtudtam, hogy a nyugat skóciai Oban lesz a verseny központja, már tudtam, hogy nem lehet kihagyni.

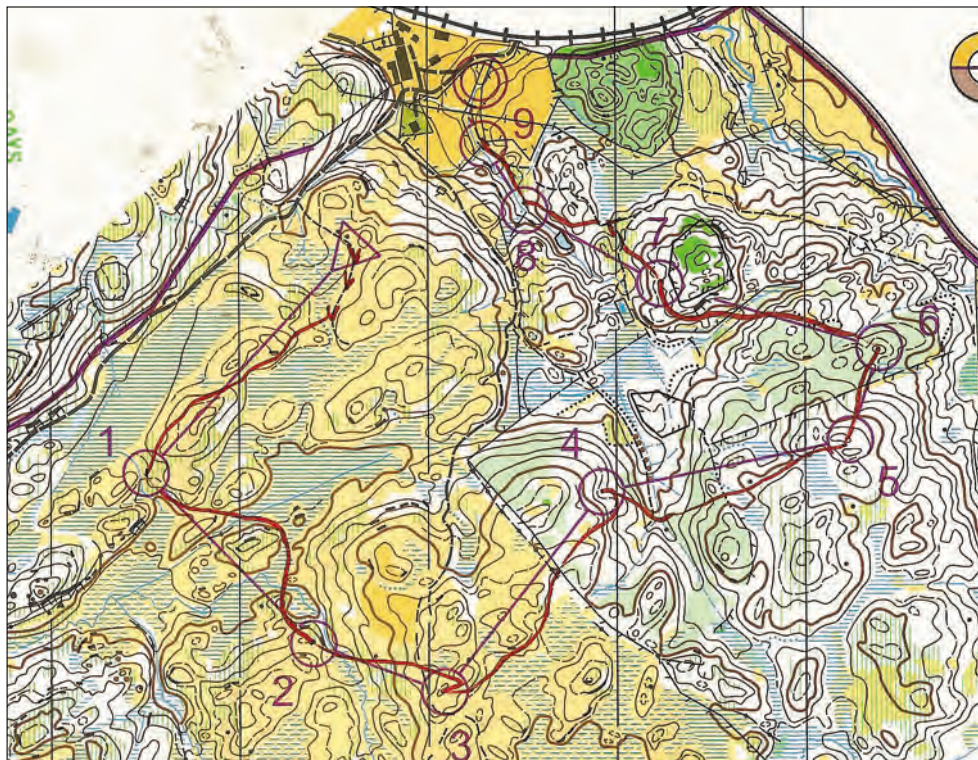
Skócia az egyik legkedvencebb helyem a világon. Maguk a skótok érdekes, barátságos és megismerni

érdemes emberek, a kultúra, sport és politika világa sem utolsó, nem szólva a csodás tájakról, kastélyokról, várakról és nem utolsósorban a tájfutó terepekről. Nem csoda, hogy mindkét eddigi brit tájfutó világ-bajnokságot ott rendezték és a nem olyan régen elnyert 2015-ös VB-t is oda tervezik. Skandináv minőségű terepeik, pályakitűzőik hozzáértése és a szervezés, plusz programok stb. színvonala mindig bizonyít és így a Skót 6-napost rendszerint 3000+ versenyző látogatja.

Elég korán kezdtem verbuválni a barátokat, de végül is csak ketten maradtunk Magyarhonból, Holluby Andor meg jómagam. Ugyanakkor

nem voltunk egyedül, mert egy jó barátom Southamptonból beszállt a buliba és még egy barátját is beszervezte negyediknek.

Július 24-én indultunk Edinburgh-ba a Jet2 járatán, ami bár nem volt ijesztően olcsó, de azért nyári főszezonban elviselhető volt. Én még tavaly novemberben lefoglaltam négy éjszakát nagyon jutányos áron a Travelodge hotel lánc egyik Edinburgh-i hoteljában és nem sokkal indulás előtt megoldottuk az első éjszakát is egy, a reptér közelében levő kis panzióval, ahol bár sokkal többért, de sokkal magasabb színvonalon megszálltunk egy arányos idős házaspár bungalójában. Az egész hely tele volt orchideákkal (az öregúr hobbija) és a padlóról étkezhettünk volna, olyan volt a

A 3. napi térkép és a W60S pálya

tisztaság. Ez utóbbi már ennire nem volt jellemző a Travelodge-ban, de azért ott is jól megvoltunk.

Minden nap vettünk egy busz napijegyet, aztán jártuk Edinburgh-t. Holyrood House, ahol Stuart Mária lakott és végignézte, ahol kedvenc apródját az orra előtt legyilkolták, hihetetlenül csodás volt; az Edinburgh-i vár már kicsit komorabb képet mutatott, pláne, hogy az volt az egyetlen esős napunk, de azért ott is volt néznivaló; egy nap elmentünk hajókirándulásra a Forth folyó torkolatába. amiben benne volt egy másfélórás látogatás az egyik pici szigetre, az ott lévő kolostor romjaihoz. Mivel az idő, egy nap kivételével, csodás volt, az egyik napot azzal töltöttük, hogy megmásztuk Edinburgh saját kihűlt vulkánját, az Arthur's Seat nevű hegyet. A kilátás a tetejéről megbabonázott mindkettőnket. Onnan lefelé megútba ejtettük a szomszédos hegy sziklafalait, ahonnan csodás kilátás volt Holyrood House-ra és az új, supermodern Skót Parlament épületeire is.

Végül eljött a napja, hogy kis csoportunk angol fele megérkezzen, és miután megvolt a bérelt autó, elindultunk nyugatnak. A verseny ideje alatt sátoroztunk, amihez a rendezőség több nagy füves területet bérelt a helyi farmerektől; a vizet és a mosakodást mobil tusolókka és mosogatókkal oldották meg, és bár annak mindig megvolt a lehetősége, hogy bőrig ázunk (pláne nyugat Skóciában!), mi örömmel vertük fel sátrainkat a korán és sorba állás nélkül elintézett jelentkezés után.

Oban egy kis hangulatos városka, szép nagy kikötővel, ahonnan lehet a Hebridákra kirándulni, amit a későbbi pihenőnapon meg is tettünk. De addig még háromnapos versenyzés volt előttünk. Az első nap nagyon közel volt és nem volt messze Oban-tól sem. Andor a tengerparti homokos strandon rajtolt, az én rajtom fönt volt a terep kellős

közepén. Ezt ügyesen úgy oldották meg, hogy egy földúton bementünk a rajtig és a tengerparton rajtolóknak úgy vezették a pályát, hogy ne keresztezzék az utat azon a részen, ahol mi gyalogoltunk. Sokszor jut eszembe itthon, amikor már verseny közben vagyok kénytelen túlekedni a rajtba menőkkel, hogy talán ügyes pályavezetéssel erre nem lenne szükség. A terep maga tipikusan nyugat skót volt, többnyire nyílt, de voltak erdős és ligetes részek is. Szintből és sűrű bokrokból is volt elég, de a térkép kitűnő volt és ha odafigyelt az ember, a tájékozódás nem okozott különösebb gondot. Legnagyobb meglepetésemre első lettem, bár ez nem jelentett semmi dicsőséget, mert W60S-be neveztem, ami

bár technikailag ugyanolyan nehéz, mint a W60L, fizikailag könnyebb és sokkal rövidebb. Tavalyi betegségem után nem mertem a hosszú pályára nevezni, mert bár egy-két napot már bírok, hat napot hosszú pályákon (és Skóciában egy női 60-as normáltávú pálya lehet 4-5 km között) nem mertem vállalni. Andor is élvezte Zöld színek pályáját, így az első napon mindketten jól éreztük magunkat.

A következő két nap olyan terepen volt, ahol én már versenyeztem, de nagyon régen. El is vittem magammal a régi térképeimet, hátha az segít. Hát sokat nem segített, mivel sok minden változott annyi idő alatt, bár Ardnaskie (második nap) részletgazdag terepe a sok

mocsárral és változatos fedettségével ugyanazt a kihívást jelentette, mint amire emlékeztem. Ezúttal egy helyen csináltam egy kis fölösleges kört, így csak a negyedik hely volt meg, de összetettben én vezettem. Andor is jól ment egy ilyen neki teljesen ismeretlen, nehéz terepen és bár a Zöld pályán minden korosztály együtt versenyez, a sajátján belül vagy ő volt az első vagy az első háromban végzett a héten minden nap.

A harmadik nap a Creag Mhic nevű terepen zajlott és talán a legtechnikásabb volt egész héten. Az útvonalválasztás jóformán mindig abból állt, hogy körbe megy-e az ember a sík mocsárban, ahol nehéz menni de nincs szint, vagy feljutunk-e a különböző méretű dombokra, kúpokra stb. ahonnan jobb a rálátás a terepre és mocsarakból is kevesebb van, de sokat kell mászni. Mindig nagyon szerettem az ilyen terepet és sikerült megnyernem ezt a napot is. Andor ezen a napon második M65-ös lett és megint jó eredménnyel a mezőny első negyedében végzett. A Zöldön 80-90 között indultak minden nap, míg az én 60-as rövid pályámon úgy 50 körül voltak a versenyzők. Összetettben az első helyen voltam, amikor elérkezett a pihenő nap.

A harmadik napi verseny után bementünk Oban-ba és megvettünk négy jegyet egy egész napos hajókirándulásra, amihez most már csak az égbeli időjárás felelőshöz kellett imádkozni, hogy süssön a nap és meleg legyen. Hát biztos, mind a négyen nagyon szorgalmasan imádkoztunk, mert az egész hét legjobb idejét fogtuk ki hajókirándulásunk napján. Az összes többi napon volt kis borulás még eső is itt-ott, de jó szívvel néztek ránk az égiek a kirándulás alatt. Először felültünk egy hatalmas kompra, amely elvitt bennünket Mull szigetére, ahol átszálltunk egy buszra. A Mull-i túra magában is csodás volt, mert

ott a hegyek nagyon csupaszok, de hatalmasak. Impozáns jelenség volt mindegyik a jó egyórás utunk alatt. Végül megérkeztünk egy kis kikötőbe, ahol több kisebb hajóba ültünk át: volt aki Iona szigetére ment, volt aki a Fingal's Cave (Fingal Barlangja) nevű nevezetességet akarta megnézni Staffa szigetén, míg mi egy harmadik hajón elhúztuk a csikót a Treshnish Szigetek felé. Ott aztán kiszálltunk és egy jó órát töltöttünk Lunga szigetén, ami az ottani szigetek közül a legnagyobb. Az idő egy kis túrával és a rengeteg tengeri madár fotózásával telt. Életemben nem láttam ennyi jöpöfa madarat és nekem is a puffin tetszett a legjobban. Aranyos kis bohócszerű pofija van és állandóan csak kis halakkal a csőrében lehetett fényképezni. Miután elhagytuk Lunga szigét, meglátogattuk Fingal Barlangját. Csodás vulkáni kőzetet kellett gyalogolni a barlang bejáratáig. Bent hatalmas zajjal csapódtak be a hullámok, igazán drámai volt a jelenség. Ezután jött Iona szigete, amelyen a brit kereszténység egyik legrégebbi temploma található. Eddigre már olyan fáradtak voltunk mindannyian, hogy nekem nehezemre esett a szemeimet nyitva tartanom, nemhogy még tovább fényképezni mindent. Ez az egész napos túra hihetetlen élmény volt, amit sokáig, sőt talán soha, nem fogunk elfelejteni.

Voltak más délutáni/esti rendezvények is, amikből mi csak egyet látogattunk meg, de szerintem nagyon érdemes volt. Közel a campinghez, a helybeli faluházban tartottak egy ingyenes whisky kóstolót. Én nem vagyok nagy whisky rajongó, de mivel ingyen volt és még sikerült jegyet kapnunk rá a korai jelentkezéskor, hát gondoltam elmegyek. Kiderült, hogy mind a négy whisky fajta amit megkóstolhattunk "malt", azaz, hogy ówhisky volt. A 8, 10 és 12 éves csodás aromás nedüket kóstogattunk, míg majszoltuk a falato-

Célerület a Skót 6-napos 3. napján a Creag Mhic Chailein nevű terepen
Fotó: Holluby A.

kat – lazacot, keserű csokoládét és egyéb finomságokat – amiket hozzá adtak. Mondanom sem kell, hogy manapság már szeretem a whisky-t, de csak az ilyen méregdrága ówhisky-t, nem a közönséges italt. Roy-nak hoztam ajándékba két kis üveggel abból a két fajtából, ami a legjobban ízlett. Egy-két más esti programunk is volt, de ezeket mind magunk szerveztük. Egyik este elmentünk vacsorázni az én volt angol klubom, a Mole Valley tagjaival, egy másik este meg két angol barátunk klubjával egy tüneményes kis tengerparti falucska antik kocsmájában söröztünk.

Sajnos a hátralevő három versenynapon nekem egyre rosszabbul ment a futás, ami nem lepett meg, hisz az én erőnlétem még mindig nem elég stabil 6 egymás utáni versenynaphoz. A negyedik napon rengeteg volt a szint, kevés erdő és elég sok szikla is volt. Rögtön az első pontban benne hagytam egy pár percet, de a legfőbb probléma a szintek leküzdése volt. Az ötödik napon jött a valódi dagonyázás, úgy Andornak, mint nekem. Mindkettőnknek volt egy olyan átmenetünk, amiben nem lehetett

kikerülni a combig való elsüllyedést az ingoványban. Én majdnem elvezítettem a cipőmet, mert annyira húzta le rólam a mocsár. Andor ezen a napon az első M65-ös lett megint, nekem egyre lassabban ment a dolog, így kénytelen voltam megelégedni a hetedik hellyel. Így értünk el az utolsó versenynapra. amit egy elég nagy és meredek, de majdnem teljesen kopár hegyre raktak, ahonnan a kilátás olyan csodás volt, hogy majdnem befolyásolta az ember útvonalválasztását. Ma is becsúszott nekem egy hiba, bár már nem zavart az ilyesmi, mert tudtam, hogy csak négy eredmény számít a hatból. Így eldobva az utolsó és utolsóelőtti napot, összetettben harmadik lettem. Andor is megint maga mögé gyűrte az összes többi M65-öst, így ő is úgy látszott elégedetten fejezte be a versenyzést. A szinkódos pályákon nem volt sem eredményhirdetés, sem összetett eredmény, így sikerült viszonylag korán visszaérnünk a camping-be. Sajnos kb. ekkor elkezdett esni az eső, és amikor másnap délelőtt összepakoltunk és elhagytuk vízenyős lakhelyünket, még mindig zuhogott. Várható voltna még egy pár órát ez az eső

front, akkor szegény Andornak nem kellett volna totál vizesen bepakolnia a sátrat a bőrröndjébe. Mivel hála az égnek meg elővigyázatos beosztásunknak, még volt kis maradék pénzünk, úgy döntöttünk, hogy a következő két éjszakát panziókban töltjük. Bevittük két angol haverunkat – akikkel eddigre már Andor is olyan jól összebarátkozott, mintha tudtak volna kommunikálni – az Oban-i pályaudvarra, ahonnan ők elvonatoztak Glasgow-ba, majd repülőgéppel mentek haza Southampton-ba. Andornak meg nekem még volt két napunk, ami alatt sikerült még több csodás emlékre szert tennünk. Először északnak vettük az utat, lefotóztuk Stalker várát, ami talán a legvadregényesebb vár nyugat Skóciában. Aztán végig autóztunk Glencoe-n, ahol megnéztük egy, a környékbeli táj földrajzát, geológiáját, történelmét és még sok egyéb vonatkozását szépen bemutatató kiállítást. Sajnos ezen a napon, bár már nem esett, nagyon alacsonyok voltak a felhők, így nem láttuk igazán a hegyek tetejét. Aznap este Crianlarich-ban aludtunk egy panzióban, ami után végig autóztunk a Loch Lomond nyugati partján, egyre több csodás

látványt fotózva végig. Aznap estére Stirling városában foglaltunk szállást, így Loch Lomond után a következő állomás Stirling Vára volt. Erről már sokan mondták nekem, hogy szebb, nagyobb, szebben van renoválva és érdekesebb, mint az Edinburgh-i vár. Igazuk volt. Ennek a várnak olyan valódi skót íze volt.

aki nagy tudással és jó humorérzékkel mondta el a szobák és a bennük élő skót királyok sokszor véres, de mindig nagyon érdekes történetét. Fáradtan, de boldogan mentünk el a panziónkba, ahol elég hamar ágyba dőltünk, mert másnap reggel korán kellett kelni, hogy Andor elérje a gépét.

Andor, Richard és Philip útban Oban felé a campingben Fotó: Grant J.

A korhű kosztümbe öltözött vezetőök közül nekem legjobban egy VIII Henrikre emlékeztető fej tetszett,

Hogy tudnám összefoglalni ezt a két és fél hetet, amit Skóciában töltöttünk? Minden szempontból csodás volt: az emberek, a tájak, a történelem, a művészet, a városok, a falvak, a tájfutás, minden maradandó emlékeket adott mindkettőnknek – Andornak, aki most volt ott először és nekem, akinek ez már sokadik, de mindig új élményeket hozó, utam volt. A Skót 6-napos minden páratlan évben rendezik. 2013-ban a Moray-i partvidék ad otthont a versenynek. Arrafelé vannak a leghíresebb whisky főzdek, de van ott sok más érdekesség is. 2015-ben a 6-napos lesz a VB kísérőversenye Inverness központtal. Mi is elég sokáig spóroltunk, míg összehoztuk ennek az útnak az árát, mert nem olcsó hely Skócia, de higgyék el, megéri!!

Holyrood House, Edinburgh Fotó: Grant J.

Grant Júlia

CSAPATBAJNOKSÁG

A Homokháti Hungária kupa 3. napján zajlott a trailO csapatbajnokság. Újdonsága a két fős csapatokban rejlett, maga a feladat egy „szokásos” trailO pálya volt, Mihácz Zoli tervezésében. 11 pont és 2 időmérő feladat várta a versenyzőket Mórahalmon.

A legtöbb csapatot a Zalaegerszegi Tájfutó Club állította ki, szám szerint kilencet. A fiataloknál Simon Alexandra és Erdős Marci olyan szépen futottak, hogy eredményükkel a felnőtteknél is másodikok lettek volna. Őket a Kiss Kornél – Porgányi Anna páros (ZTC), majd Péntek Gréti – Péntek Máttyás (VBT) követték.

A trailOban jártas Erdős Gábor – Fehér Ferenc összeállítású csapat nyerte a bajnokságot, mindketten 12 pontot értek el. Második helyen szintén zalai páros, Erdős Gergely és Novai Évi végzett. A Postás SE Nemesházi László – ifj. Schell Antal összeállítású csapat lett a bronzérmes. Voltak egyéni indulók is, pl. a legjobb

eredményt elérő Fehér János (DTC) – 12 pont / 37 mp. Hibátlan futás nem volt. További és részletes eredmények elérhetők az MTFSZ honlapon.

ÚJ TRAILO HONLAP

Ha hiányos tartalommal is, de már működik a trailO szakág új honlapja. Az MTFSZ webhelyével szoros összeköttetésben fogja szolgálni a sportág iránt érdeklődőket. Cím: www.trailo.hu. Készíti: Shivling Bt.

A HÓNAP SPORTOLÓJA

Az IOF októberben Lauri Kontkanent választotta. Nem csoda, hiszen a finn versenyző a tavalyi és tavalyelőtti ezüstérem mellé idén begyűjtötte az egyéni és csapat aranyat is. A 26 éves Lauri 2004-ben kezdett trailOval foglalkozni, amikor felkérték pályakitűzőnek a finn VB-re. Sikerét azzal magyarázza, hogy nyaranta térképészként dolgozik és tájfutóként

Lauri Kontkanen

is pontosságra törekszik – a trailOban pedig a pontos térképolvasás a legfontosabb. Terve, hogy a sportágban elsőként sikerüljön két open egyéni aranyérmet szereznie, illetve hogy a 2013-tól hivatalos VB szám TempO-n is győzni tudjon. A TempO-ban látja a legtöbb fejlődési lehetőséget a trailO-n belül.

TRAIL-O HUNGARY
precision orienteering

ŐSZI KÉSZLETSÖPRÉS
multiNavigator.hu
a gpstrade csoport tagja

Infóvonal: 06-1 / 7-888-888
Bp. XIII. Dózsa György út 61-63

**Foglald le a cipődet Interneten,
a méretek rohamosan fogynak!**

Rendelj az interneten - mintha a gyárból vennéd

Jalas X10 - kombi szőges

gyári ár: 18.800Ft

Jalas Black flx - kombi szőges

gyári ár: 19.800Ft

Jalas X20 - kombi szőges

gyári ár: 20.950Ft

Olway Tiger flx - kombi szőges

gyári ár: 19.800Ft

CrossControl - 2011

gyári ár: 24.500Ft

Jalas X25 - gumi stoplis

gyári ár: 19.900Ft

Az akció a készlet erejéig érvényes Internetes rendelés esetén!

Foto: Nemesházi L.

Címlap: Dénes Zoltán (KAL) a Célban a Pontbegyűjtő OCSB-n.

Hátsó borító: Szerencsi Ildikó (SZV) szoros versenyben a második helyen végzett a Rövidtávú OB-n

A BUDAPESTI TÁJFUTÓK SZÖVETSÉGÉNEK LAPJA